

DZIEN

10 stron

10
GR.**BYDGOSKI**

ILUSTROWANY

DRAZ WYDAWNICTWA:

DZIEN POMORZA — DZIEN GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA ŚDAŃSKA — DZIEN KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEN CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEN TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEN CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGLEŃSKA — — — — —

Redakcja i administracja, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 26. Telefon, 22-18, Konto czekowe P. K. O. 206.966.

„Tydzień Gór“ w Wiśle

Spędzanie czasu na górce.

Z wojny chińsko-japońskiej

Na zdjęciu widzimy grupy Europejczyków i Chińczyków, którzy wsiadają do pociągu na dworcu w Pekinie, mającego ich zawieźć w bezpieczniejsze strony.

**Mordercza bitwa o Szanghaj
trwa w dalszym ciągu****Szanghaj bez pieniędzy i bez żywności — Zgubna ciekawość**

Szanghaj (PAT) Wczoraj rano podjęto w Szanghaju ponownie pojedynki artyleryjski. Natężenie ognia wzrasta z każdą godziną, zwłaszcza w północnych częściach miasta, gdzie rozwijają również ożywioną działalność samoloty chińskie. Przedmiotem ich ataków jest zwłaszcza dzielnica Hong-kiu, w pobliżu której znajduje się kwatery główna japońska. Lotnicy chińscy, korzystając z zachmurzenia, opuszczają się nisko nad miastem. Na dachach japońskiego konsulatu i kwatery głównej ustawiono baterie artylerii przeciwlotniczej i karabiny maszynowe.

Na terenie koncesyj francuskiej i japońskiej poległo w ciągu ostatnich trzech dni kilkaset osób od zabitych kul i wybuchów pocisków artyleryjskich. Tę znaczną liczbę ofiar należy przypisać faktowi, że każdorazowo po alarmie lotniczym ludność zamiat się chować po domach, wylega tłumnie na ulice, aby obserwować akcję lotników.

Koszty życia wzrosły o przeszło 50 proc. z powodu trudności w dowożeniu artykułów żywnościowych. Zamknięcie banków wywołało brak gotówki obiegowej. Kupcy odmawiają sprzedaży na kredyt.

Japońska łódź podwodna w płomieniach

Szanghaj (Pat) Źródła chińskie stwierdzają że w poniedziałek w południe wojska chińskie zajęły część parku Kong - Kiu w pobliżu baraków, gdzie mieszczą się japońskie składy wojskowe. Eskadra samolotów chińskich zrzucała bomby na japońskie okręty wojenne, stojące na kotwicy w Wusung. 7 bomb trafiło japońską łódź podwodną, która stanęła w płomieniach. Dwie ka-

nonierki japońskie pospieszyły na pomoc, nie zdołały jednak uratować łodzi podwodnej, ponieważ na obu okrętach wybuchł pożar.

Wojska chińskie prowadzą dalej skutecznie natarcie, przy czym operacje chińskie mają widoki dalszego powodzenia, ponieważ wspierane są przez nowe posiłki.

Sztab chiński zapewnia, że w ub. niedzielę straconych zostało 11 samolotów japońskich, z których każdy miał załogę złożoną z 6 ludzi.

Tokio (PAT). Admiralicja japońska ogłosiła, że podczas bombardowania chińskich lotnisk przez siły lotnicze japońskie w dniu 14 i 15 bm. zniszczone zostały 72 chińskie samoloty wojskowe i 17 hangarów. Japończycy stracili 8 samolotów. Zbombardo-

wane zostały chińskie lotniska w 8 miejscowościach, w tej liczbie w Nankinie. (Chińczycy stanowczo zaprzeczają tym doniesieniom japońskim).

Chiny nie oddadzą ani piędzi ziemi**Oświadczenie chińskiego ministerstwa spraw zagranicznych**

Nankin, 16. 8. (PAT). Chińskie ministerstwo spraw zagranicznych ogłasza oświadczenie następującej treści:

Agresywne stanowisko Japonii wyczerpało cierpliwość chińską. Chiny zmuszone są obecnie uciec się do samoobrony. Chiny zmuszone są do obrony swego terytorium i swego bytu narodowego. Nie oddamy ani skrawka naszego terytorium. Nie pozwolimy na po-

Najbogatsza dzielnica Szanghaju wyleciała w powietrze

Szanghaj (PAT). Wzdłuż linii kolejowej Szanghaj-Wusung toczą się zaciekle walki. Japończycy usiłują wszelkimi siłami powstrzymać natarcie Chińczyków na siedzibę dowództwa desantu japońskiego.

Straszliwy wybuch, którego przyczyna nie jest narazie znana, zniszczył wczoraj wszystkie budynki w centralnej dzielnicy Szanghaju a mianowicie w pobliżu ulicy Bund.

ponie, lecz spełniamy naturalne prawo samoobrony.

Wierzymy, że wszystkie narody świata, pokojowo nastrojone, uświadomią sobie, że zobowiązania międzynarodowe, które zostały uroczystie podpisane, muszą być również sumiennie dotrzymywane.

2600 Francuzów z półmilionowej koncesji francuskiej Szanghaju znajdzie schronienie na statkach

Paryż (Pat). Quai d'Orsay utrzymuje ścisły kontakt z placówkami na Dalekim Wschodzie. Urzędy konsularne w Szanghaju i Nankinie otrzymały ścisłe instrukcje co do zorganizowania ewakuacji obywateli francuskich. Ewakuacja ta obejmie w obecnej chwili tylko Szanghaj. Na terenie koncesji francuskiej, liczącej pół miliona mieszkańców, mieszka jednak tylko 2.600 Francuzów, którzy mogą znaleźć schronienie na statkach. Statek pasażerski linii okrętowej „Mesaggerie Maritime” „Arramis” przypłynął specjalnie z Japonii do Szanghaju, gdzie przyjął na swój pokład ewakuowanych obywateli francuskich. W razie potrzeby władze francuskie zapiekują się także obywatelami innych państw, jak Szwajcarami, Czechami i Belgami.

**Pobyt P. Prezydenta R. P. na Helu
dobiega końca****Wyjątkowo dobre wyniki odpoczynku nad naszym morzem
Serdeczność rybaków**

Pobyt Pana Prezydenta R. P., z małżonką nad brzegami naszego morza dobiega końca.

Jak wiadomo, Pan Prezydent zamieszkuje w Juracie jedną z drewnianych parterowych will osiedla „Oficerskie Domy Wypoczynkowe”, położoną tuż nad brzegiem zatoki.

W każdą niedzielę i święto słucha Pan Prezydent Mszy św., odprawianej przez ks. kapelana Humpole w hallu willi, zamienionym na kaplicę. Dopisująca pogoda sprawia, że tegoroczny wypoczynek Pana Pre-

zydenta, który z zamiłowaniem używa sportów wodnych, wiosłując i przebywając dużo na świeżym powietrzu, dał szczególnie pomyślne rezultaty.

W czasie licznych spacerów miał Pan Prezydent możność niejednokrotnie zetknąć się z życiem naszych rybaków, którzy, podobnie, jak i sezonowi mieszkańcy półwyspu helskiego, okazali Panu Prezydentowi pełen gościnności i serdeczności stosunek, starając się nigdy nie zakłócać wypoczynku Głowy Państwa.

Do prostu

Musimy być czujni i musimy reagować

Beztrioskie lożysko szablonu życiowego, oparte na tradycji przeszłości, wielu bardzo ludziom wydaje się najbardziej ponętne i właściwe. Mowa tu być może jedynie o tej kategorii obywateli, którzy po za końcem swego nosa nie więcej nie widzą i dla których każda samodzielna praca mózgowa, oparta na indywidualnym światopoglądzie i wnikliwej analizie otaczających nas warunków, jest po prostu funkcją ponad ich siły. Dla tej kategorii obywateli jest rzeczą obojętną jak kształtuje się stan posiadania gospodarczego u nas, kto występuje w roli właściciela a kto pełnić będzie funkcje podległe i dyktowane przez dyspozytorów życia gospodarczego. Tęgo potencjału obywatel przechodzi najzupełniej obojętnie nad każdym faktem i zdarzeniem, godzącym w najżywniejszy, zbiorowy interes Narodu Polskiego, jako gospodarza naszego państwa.

Ta bezmyślność i karygodna apatia wywodzi się nie tylko z braku jakichkolwiek czynników twórczych, spowodowana jest ona nie w mniejszym mierze ich różnorodnością i uległością niewolniczą.

Tak trudno w wielu wypadkach, w sprawach wagi pierwszorzędnej, spowodować zorganizowany odruch i reakcję, potępić i usunąć po za nawias naszego zbiorowego, polskiego życia jednostki o sprężynę, judaszowskiej duszyczce, dla których istnieje jedynie ich własny, egoistyczny interes chociażby współbraci swych zaprzędać mieli w niewolę gospodarczą. Dla których nie istnieje pojęcie dobra zbiorowego, interesu społeczeństwa lub też nakazy wywodzące się i obowiązujące z racji przynależenia do jednej, wielkiej rodziny narodowej.

Przerazająca jest doprawdy ta przedziwna tragiczna w skutkach bierność i pasywność. Wolimy w wielu wypadkach pełnić rolę lokal, sługusów byle tylko nie narazić się komuś, byle tylko nie wypowiedzieć głośno tego co nie jeden z nas czuje i myśli.

Jesteśmy państwem młodym o wielkiej dynamice twórczej, o wielkich aspiracjach. Polska pragnie odgrywać decydującą rolę w międzynarodowym życiu politycznym a przede wszystkim w Europie, a dla zrealizowania tych zamierzeń potrzebny jest nam obywatel, świadom swych prac i obowiązków, swego posłannictwa i odpowiedzialności w imieniu budowy Wielkiej Polski i jej podstaw gospodarczych. Potrzebny jest nam obywatel o wysokiej dyscyplinie społecznej i wysokiej etyce w życiu zbiorowym. O silnej woli i posiadający cywilną odwagę mówienia prawdy i piętnowania czynów polskiej racji gospodarczej czy państwowej szkodzących. Potrzebny nam jest obywatel, który myśleć będzie nie tylko w swym i swej rodziny interesie lecz taki, dla którego jednym z kanonów życiowych będzie głęboka troska o los swych współbraci i o polepszenie ich doli, o wyrwanie ich z zależności ekonomicznej i finansowej żywciołów niepolskich, a to osiągnąć zdołamy wtedy jedynie jeśli potrafimy być czujni i jeśli będziemy reagować i piętnować każdy szkodliwy czyn i każdego, kto czyn ten stwarza.

Polonus

„Królewski” ślub Augusta Czartoryskiego

Lozanna. (PAT) Wczoraj z rana w kościele katolickim w m. Ouchy w pobliżu Lozanny odbył się ślub Augusta Czartoryskiego z księżniczką Marią Dolores de Bourbon Orleans. Na ślubie obecni byli m. in. b. król hiszpański Alfons XIII, b. król bułgarski Ferdynand i b. królowa portugalska Amelia.

39-letni zwycięzca fińskiego „maratonu”

Helsinki (PAT). W biegu maratońskim o mistrzostwo Finlandii zwyciężył Muinonen w czasie 2:35:44,4 godz.

Zawodnik ten, liczący już 39 lat, prowadził bieg od samego startu.

I Bydgoszcz posiada swoich... gangsterów

Dramatyczna walka z oszustami na stopniu pedzającego samochodu

Wies Przyłubie pod Bydgoszczą była w tych dniach widownią oszustwa i napadu, wzorowanego poniekąd na sposobach amerykańskich.

Przed dom wdowy Selmy Krüger zjechał samochód, z którego wysiadł nieznaną osobnik. Przedstawił się on jako kontroler pożyczek państwowych z Warszawy a przybył, aby skontrolować, czy nie padła na którą, z obligacji Krügerowej większa wygrana. Jegomość wyciągnął z teczek jakiegoś tabelę, które począł wertować.

W pewnej chwili z nieukrywaną radością oświadczył Krügerowej, iż na jedną z jej obligacji padła premia 50.000 zł. Niewiasta kobiecina omal nie zemdliała. Zwiastano

W Wilnie, świętym dla uczuć całej Polski

sen. Galica nawoływał wieś kresową do straży nad polskim interesem gospodarczym i kulturalnym

Przewodniczący organizacji wiejskiej O. Z. N. sen. gen. Andrzej Galica wygłosił w dniu 15-ym bm. na okręgowym zjeździe organizacji wiejskiej O. Z. N. w Wilnie przemówienie:

— Koledzy! — mówił. Zjechaliście tu ze wszystkich stron, z najodleglejszych zakątków Wileńszczyzny i obradujemy w mieście, które jest święte dla uczuć całej Polski. Tu, ku miłosternemu obliczu Panny Świętej, co w Ostrej świeci Bramie, biegają

oczy i serca wiernego ludu. Z tym miastem i Ziemią Wileńską związana jest postać Wielkiego Organizatora Państwa, Króla Stefana Batoro, i postać Naczelnika w sukmanie Tadeusza Kościuszki i jego prawej ręki Jakuba Jasińskiego. Stąd w latach niewoli promieniowała płomienna moc ducha polskiego, której wykwitem był Młekiwicz. Tu rozgrywały się ostatnie akty bohaterskiej martyrologii powstańców z 63-go roku i chłopów krożańskich. Z tej

Ziemi wyszedł największy Mocarz woli i czynu polskiego, Józef Piłsudski. Z tym miastem związał On swą działalność i temu miastu przekezał swoje Wielkie Serce, któremu przed chwilą złożyliśmy hołd. U stóp Matki, między wiernymi Swymi żołnierzami na Rossie położyć je kazał, nie tylko na znak miłości do Matki i rodzinnej Ziemi, ale jako najdalej w przyszłość patrzący Nieśmiertelny Wódz Narodu położył je tu na znak trwałego, niezniszczalnego wskazania, że Wilno i Ziemia Wileńska po wsze czasy nierozdzielnie związane być muszą tylko z Polską.

Z tego zaś wskazania w pierwszym rzędzie wynika, że pracę dla Polski na tutejszej Ziemi musi się pojmować tak, jak On ją przez całe swoje życie pojmował, prosto, twardo, zdecydowanie, z pominięciem osobistych względów i małostek, które niczym są w porównaniu z wielką sprawą służenia Polsce.

Niech kluczem do stopniowego wzajemnego zrozumienia się i porozumienia będzie świadomość, że każdy rolnik na tej Ziemi jednakowo służyć musi wspólnemu celowi i musi sobie wzajemnie podać szczerze dłoń do wspólnej pracy. Włościanin kresowy na swym zagonie, ziemianin-osadnik z czasów Stefana Batoro, czy osadnik z czasów Józefa Piłsudskiego, — to w równym stopniu tylko żołnierze jednej i tej samej Polski, tu na rubieżach Rzeczypospolitej obowiązani do trzymania straży nad polskim interesem gospodarczym i kulturalnym.

Poza warunkami zabezpieczenia Polsce spokoju zewnętrznego i wewnętrznego, najwazniejszym jednak warunkiem dźwigania Polski z jej obecnego stanu jest skonsolidowana zwarta, rozumnie kierowana praca ludzka. Stanać musi do niej jak najszerszy zespół jednostek.

Wytworzenie takiego wielkiego zespołu ludzi chcących pracować dla przyszłości Polski bez względu na dzielące ich kiedyś w przeszłości różnice, postawił sobie za cel Obóz Zjednoczenia Narodowego. Znaczenie zaś tego celu raz jeszcze w swym przemówieniu podkreślił teraz Naczelny Wódz.

Musicie szukać wciąż nowych towarzyszy pracy i iść ku nim otwarcie, jawnie z wyciągniętą do zgody ręką, choćby to do niedawna byli przeciwnicy. Dziś, zwłaszcza tu u Was na Wileńszczyźnie, w obliczu wspólnych wszystkim Polakom spraw obronnych i gospodarczych, nie ma ani miejsca ani czasu na żadne załatwianie porachunków przeszłości. Jedyną legitymacją, która daną jednostkę uprawnia do znalezienia się w szeregach naszego Obozu, jest jej prawy charakter, nieskazitelnosc osobista i wartość realnego wysiłku, jaki z siebie chce ona dać na rzecz zbiorowej pracy nad podnoszeniem i umacnianiem ogólnego dobra narodowego.

Takie właśnie jednostki musicie mobilizować.

Francuska delegacja ministerialna odwiedzi Gdynię

Warszawa, 16. 8. (PAT). Dnia 19 bm. rozpoczynają się w Warszawie obrady komisji mieszanej polsko-francuskiej powołanej w szczególności do kontroli wzajemnych obrotów towarowych oraz rozrachunków finansowych.

Obrady komisji potrwać 2 do 3 dni, po czym delegacja francuska uda się na zwiedzenie Gdyni.

Katastrofa szybowca w Bezmiechowej

Lwów, 16. 8. (PAT). Z Bezmiechowej donoszą: W czasie lotu ćwiczebnego w niedzielę spadł ze znacznej wysokości wraz z szybowcem student politechniki lwowskiej 24-letni Stanisław Baraniewski. Szybowiec został zupełnie rozbity, a pilot doznał tak ciężkich obrażeń, że w drodze do szpitala zmarł. Przyczyną katastrofy nie są jeszcze znane. Dochodzenia w toku.

Mattern szuka Lewoniewskiego

Fairbanks (Alaska). (PAT) Przybył tu znany lotnik amerykański Mattern, przebywając w jednym etapie przeszło 4000 km. Po zaopatrzeniu się w benzynę i smary, Mattern wyruszył na poszukiwanie Lewoniewskiego i towarzyszy.

Uroczystości harcerskie w Pucku

Poświęcenie nowego jachtu harcerzy poleskich

W niedzielę w ramach harcerskich zawodów kajakowych i żeglarskich Poleskiej Chorągwi Harcerskiej odbyła się w Pucku podniosła uroczystość poświęcenia oraz przekazania komendantowi harcerskiego ośrodka morskiego w Gdyni, ufundowanego przez poleski okręg Ligi Morskiej i Kolonialnej, jachtu „Poleszuk”. Na nowym jachcie

harcerskim, mieszczącym załogę w liczbę 16 ludzi, szkolić się będą harcerscy żeglarze morscy, przy czym pierwszeństwo przysługiwać będzie harcerzom z Polesia. Przybyła na poświęcenie jachtu specjalna delegacja poleska ofiarowała do użytku „Poleszuka” piękne lafy poleskie.

Pierwsze pokazy skoków ze spadochronem w Holandii

zademonstrowali polscy harcerze

Haga. (PAT) Cała prasa holenderska opublikowała niezwykle obszerny sprawozdania o pokazach skoków ze spadochronem naszych harcerzy na lotnisku Ypenburg. Jak wiadomo, w Holandii istnieje zakaz pokazów skoków ze spadochronem. Holender-

ski minister komunikacji zezwolił jednak w drodze wyjątku na pokaz naszym harcerzom. W sprawozdaniach swych prasa holenderska podkreśla doskonałą formę naszych lotników-harcerzy i ich sumienne i dokładne wykształcenie fachowe.

Trup z odciętą głową w torfowisku pod Wąbrzeźnem

W nocy z soboty na niedzielę w torfowisku w Książkach w pow. wąbrzeskim znaleziono tułów mężczyzny z odciętą głową, która znajdowała się opodal, w odległości 30 m. w wodzie. Zwłoki pozabawione były ubrania. Przybyłe na miejsce tego makabrycznego odkrycia władze śledcze ustaliły, iż denatem jest niej. Robert Scheller, robotnik, liczący 29 lat, pochodzący ze Stanisła-

wowa w pow. lubaczowskim woj. lwowskiego. Wszelkie ślady zbrodni nosiły cechy morderstwa na tle rabunkowym. Denat został obrabowany z ubrania i gotówki, którą posiadał przy sobie.

Jako podejrzanego o popełnienie potwornego tego mordu przytrzymano niej. 32-l. Stanisława Brylskiego, robotnika, zam. w pow. kutnowskim.

Rozpoczął się okres nawałnic jesiennych

Rybnik (PAT). Niedzielną burza, która przeszła nad powiatem rybnickim, wyrządziła poważne szkody i spowodowała kilka nieszczęśliwych wypadków, zabijając jedną kobietę, matkę 4-ga dzieci i rażąc jej syna.

W gminie Lubomia wichura obaliła około 30 słupów z przewodami elektrycznymi. W innych miejscowościach wichura pozrywała dachy, uszkodziła mosty i po-

wywracała drzewa w lasach i ogrodach.

Brasław (PAT). W powiecie brasławskim gwałtowna burza spowodowała trzy pożary. Od piorunów zabite zostały we wsi Pancelejski 3 osoby.

Wczoraj w godzinach południowych spadł ponownie ulewny deszcz, połączony z wichurą, która wyrządziła duże szkody, zrywając w wielu miejscach przewody telefoniczne.

Łódź podwodna gen. Franco u wylotu cieśniny Dardanelskiej zatopiła statek hiszpański

Londyn. (PAT) Reuter donosi, że statek hiszpański „Ciudad de Cadix” zatopiony został przez łódź podwodną u wejścia do cieśniny Dardanelskiej. Statek, trafiony dwiema torpedami, zatonął w ciągu kilku chwil. Po dokonaniu dzieła zniszczenia łódź podwodna zanurzyła się, pozostawiając na fa-

scie losu kapitana zatopionego statku oraz 79 ludzi załogi. Rozbitków uratował statek sowiecki, płynący na morze Czarne. Uratowani członkowie załogi twierdzą, że łódź podwodna miała wymalowany znak „C. 3.” i płynęła pod flagą gen. Franco.

chany przez jadących, trzymał się kurczowo karoserii.

Po ujechaniu w ten sposób blisko kilometra drogi, lotrzyk dobył nagle rewolweru i strzelił kilkakrotnie do Krügera, który na szczęście zdołałszy w czas zeskoczyć, uniknął w ten sposób śmierci.

Powiadomiona o tym policja, w stosunkowo krótkim czasie zdołała ująć zuchwałych oszustów w osobach braci Dziąszków, Piotra i Józefa oraz Franciszka Lewandowskiego z Bydgoszczy.

Gangsterów bydgoskich, okutych w kajdany, osadzono w więzieniu.

Przed nowym rokiem szkolnym

Zaledwie kilkanaście dni dzieli nas od rozpoczęcia zajęć w szkołach. Opustoszałe gmachy szkolne zaroją się znów ruchliwym, gwarowym ludkiem. Od wieków ten sam, niecierpliw głos dzwonka będzie wzywał na lekcję, a opalone ciepłym, letnim wiatrem twarze pochyla się nad książkami. Co prawda — trudno będzie z początku — po zawarciu serdecznego braterstwa z wodą i wiatrem — zmusić się do pracy, trudno będzie przypomnieć te i owe wzory matematyczne, tak szybko wietrzejące z głowy, ale z biegiem dni jakoś to się ułoży i wyrówna, a nauka potoczy się normalnym trybem.

Z rozpoczęciem nowego roku szkolnego, który przynosi zazwyczaj tak wiele trosk rodzicom piętzać wydatki to na nowe podręczniki, to na przybory, to wreszcie na mundurki szkolne — młodzież staje się ośrodkiem zainteresowania całego społeczeństwa. Nowy rok szkolny zmienia jak za poruszeniem czarnoksiężkiej różdżki oblicza miast: układa nowe wystawy, zwiększa ruch uliczny, nagina jak gdyby dużą część życia miejskiego do swoich potrzeb. To też może jedynie na dalekich, kresowych wsiach, w drewnianych, czteroklasowych szkołkach powszechnych doniosłość tego faktu zatracą się i staje nieomal niewidoczna. Miasta podkreślają to najoczywistszym charakterem swego życia, jak doniosłą rolę w ich zbiorowisku odgrywa szkolna armia nadchodzących, przyszłych pokoleń. Wieś — czeka jeszcze na nowe gmachy szkolne, czeka na entuzjazm i wiarę młodych, która potrafi je wyrwać z gnuśnej tu i ówdzie martwoty.

Bezspornie — że do pracy na ławie szkolnej nie wszystkie dzieci przystąpią z jednakowym zapasem sił i energii, nie wszystkie bowiem miały możliwość spędzenia wakacji na wsi. Jedno jest w każdym razie pocieszające, że tegoroczna akcja kolonijna, zakrojona, na olbrzymią skalę we wszystkich dzielnicach Polski — objęła swoim zasięgiem o wiele więcej młodzieży niż w latach poprzednich, dzięki czemu część lata spędziły na wsi nawet te dzieci, które nigdy, lub prawie nigdy z dusznych ulic miejskich nie wyjeżdżały. Rok przyszedł ma przynieść na tym odcinku jeszcze znacznie lepszą poprawę.

Potencjał zdrowia i sił, słońca i radości przywieziony ze wsi powinien być najskrzętniej strzeżonym zapasem, który ma umożliwić naukę przez możliwie najdłuższy okres czasu bez zbytecznego wyczerpania. To też zarówno dom, jak i szkoła szczególną uwagę winny zwracać na młodzież, aby ten zdrowotny dorobek wakacyjny nie zmarnował się zbyt wcześnie, tylko bowiem pełnia sił gwarantować może postępy w pracy szkolnej.

Notując poprawę na odcinku opieki nad młodzieżą, jak również witając z pełnym uznaniem zainteresowanie tą sprawą szerokiej opinii społecznej, musimy również zanotować fakt niezmiernie doniosły — poprawy na odcinku bezrobocia nauczycieli. Zgodnie z enuncjacjami sejmowymi ministra oświaty, z rozpoczęciem nowego roku szkolnego zostanie zatrudnionych 5.000 nowych nauczycieli. Nie jest to cyfra zbyt duża, niemniej jednak, łącznie z 4000 tysiącami nauczycieli zatrudnionych w roku ubiegłym — stanowi już dosyć poważną pozycję i przyczyni się w znacznej mierze do odprężenia sytuacji przede wszystkim w szkolnictwie powszechnym.

Te symptomy poprawy, poprawy wykazującej tendencję rozwojową, po winny przerodzić resztki tu i ówdzie pokutującego pesymizmu na twórczy entuzjazm, który w roku bieżącym przyniósł tak piękne rezultaty w akcji wysyłania dzieci na kolonie.

Przecież pracą nauczycielstwa jest ogromne. To też każdy nowy etap w szkolnictwie winien być tak radośnie witany, jak wysłanie ubogiego dziecka na wies.

Powiedział Józef Piłsudski: „Niech się śmieją polskie dzieci śmiechem odrodzenia”. Niechże ten radosny

Jak zapobiec wojnie?

Uwagi rządu polskiego wobec oświadczenia amerykańskiego sekretarza stanu

Amerykański minister spraw zagranicznych Hull złożył niedawno oświadczenie, określające zasady, którymi rząd ten pragnie się kierować w polityce zagranicznej i których zastosowanie w stosunkach międzynarodowych uważa za niezbędne dla utrzymania pokoju. Na zakończenie oświadczenia minister amerykański wezwał rządy wszystkich państw o nadesłanie do Waszyngtonu swoich uwag, dotyczących sformułowanych przez niego zasad polityki międzynarodowej. Ogromna większość państw przesała już do Waszyngtonu swoje odpowiedzi i komentarze.

Odpowiedzi te są, jak to wynika z wiadomości, nadchodzących z Waszyngtonu, w ogromnej większości przychylnie i wyrażające uznanie dla tez rządu St. Zjednoczonych.

W dniu 9 bm. minister spraw zagranicznych Polski p. Beck przesłał sekretarzowi stanu, p. Cordell Hullowi, uwagi rządu polskiego, które ujęte są w ośmiu punktach stosownie do 8-miu głównych tez oświadczenia Hulla.

Stwierdziwszy na wstępie, że polityka winna opierać się na międzynarodowym zaufaniu, rząd polski oświadcza, że między

narodowe zaufanie powinno opierać się na powszechnym przekonaniu, że dzisiejsza generacja może być uchroniona od światowego wstrząsu wojennego.

To przekonanie daje się osiągnąć przez stworzenie odpowiedniej polityki pokojowej, którą, zdaniem rządu polskiego, należy prowadzić od podstaw. Rząd polski uważa dobre stosunki sąsiedzkie za taką zasadniczą podstawę, która winna być kulturowana ze szczególną troską, a wszelkie przedsięwzięcia w tej dziedzinie winny się cieszyć normalną opieką wszystkich czynników szczerze i realnie pragnących pokoju.

Rząd polski uważa, że mimo istniejących trudności pozostaje nadal możliwość odbudowy współpracy międzynarodowej na powyższych zasadach, sądzi jednak, że trwa nadal niebezpieczeństwo podziału państw, zdolnych w zasadzie do współpracy na bliki wrogie, bądź to według doktryn, panujących w tych krajach, bądź też wedle zbyt wąskiego ujęcia interesów poszczególnych krajów czy ich grup, bądź wreszcie wskutek zbyt ograniczonego pojęcia wspólności interesów gospodarczych poszczególnych państw.

Rząd polski uważa, że w obecnym okresie przejściowym rozwiązanie napozór skromniejsze, lecz bardziej praktyczne, przyczyni się więcej do uspokojenia umysłów, niż zbyt skomplikowane systemy, będące raczej wytworem imaginacji, niż poczucia rzeczywistości.

Uspokojenie umysłów i skierowanie wysiłku każdego narodu na tory twórczej pracy organizacyjnej, może stworzyć, zdaniem rządu polskiego, najistotniejszy warunek do zaprzestania wyścigu zbrojeń, — który wywołuje, być może, — przejściową poprawę koniunktury gospodarczej, musi jednak a la longue doprowadzić do wstrząsów zarówno politycznych jak i ekonomicznych.

Na zakończenie rząd polski podkreśla zgodność swoich poglądów z zasadniczą tezą oświadczenia amerykańskiego sekretarza stanu Hulla.

Polska — już niewiadomo, po raz który — akcentuje swoje pokojowe dążności, formując z dużym poczuciem realizmu niebezpieczeństwa, jakie grożą pokojowi światowemu.

Czerwona Hiszpania - narzędziem w rękach Sowietów

Sowiety przeciwko polskiemu dziennikarzowi — Testament Lenina — Hiszpania — pierwszą ofiarą „apostolstwa” Komunistycznego — Palenie Kościołów dziełem zbrodniczej agitacji Komunistycznej — Hiszpania nie rządzi Hiszpanie

(Korespondencja własna).

Bratobójcza walka, jaka toczy się od kilkunastu miesięcy w Hiszpanii, podsycona jest zresztą przez czynniki zewnętrzne, a przede wszystkim przez Sowiety. Już na kilka lat przed śmiercią wódz komunistów i twórca Rosji Sowieckiej Lenin wskazywał na Hiszpanię, jako na kraj najbardziej podatny do eksperymentów komunistycznych. Nic też dziwnego, że spadkobiercy ideologii leninowskiej, z chwilą kiedy wpływy komunistyczne na terenie państw zachodnich w przerażający sposób zaczęły zanikać, cały swój wysiłek i energię, popartą oczywiście wielkimi kapitałami i wagonami bibuły agitacyjnej, zwrócili na nieszczęśliwą Hiszpanię i zdolały wytworzyć warunki, w których ruch narodowo-wyzwoleniowy gen. Franco był koniecznością, państwowa i... historyczną. Bawiem dalsze utrwalanie się wpływów komunistycznych godziło poważnie w niepodległość i niezależność polityczną Hiszpanii i dążyło do przekształcenia ostatniej w kolonię Kominternu.

Działalność i współpraca Kominternu z czerwoną Hiszpanią umiejętnie jest konspirowana i nad Sekwaną, a każde nawiązanie tej współpracy wywołuje represje w stosunku do dziennikarzy zagranicznych, przebywających w czerwonej Hiszpanii, a którzy o tej współpracy informują czytelników swych pism. Represje te w ostatnich czasach zastosowane zostały i do polskiego dziennikarza p. Włodzimierza Popławskiego, który po prostu wydalony został z granic czerwonej Hiszpanii.

Redaktor Popławski przebywa obecnie w Paryżu i chętnie i barwnie opowiada o swych arcydziełach i niezwykłych perypetiach.

W słowach jego wyczuwa się jak najdalej posunięty obiektywizm, a jednocześnie wiele, może aż za wiele, wyrozumiałości dla czerwonej republiki.

— Będąc w Hiszpanii rządowej po raz pierwszy od lutego do maja roku bieżącego — opowiada red. Popławski — podobnie jak inni dziennikarze, mając na względzie istnienie cenzury wojennej, wszystkie swe artykuły pisałem w kilku egzemplarzach, aby w ten sposób orientować się, co mi ewentualnie cenzura skreśliła. Przyznam się zresztą, że tej cenzury bardzo nie obawiałem się, bowiem, pomijając szereg mankamentów, rzeczywistość hiszpańska, jaką na własne oczy ujrzalem, nie sprawiała na mnie aż tak odstręczającego wrażenia, abym miał dawać temu wyraz w swych artykułach. Wytkałem natomiast systematycznie wszelkie objawy wpływu Sowietów na półwyspie Pirenejskim i... po powrocie do kraju stwierdziłem, że te właśnie fragmenty moich korespondencji były bądź skrupulatnie wycinane przez cenzurkę, bądź — jeśli ze względu na całość artykułu — wyciąć ich nie było można, cały artykuł ginał w cenzorskim koszu.

— Mimo to — wtrącamy — były one raczej przychylnie dla czerwonej Hiszpanii.

— A oczywiście, bo jakże można pisać nieprzychylnie o narodzie, który tyle lat wegetował w nędzy, bodajże bezprzykładnej w Europie i który w pewnej chwili chwycił za broń, bo mu sprytna propaganda a n d a w m o w i ła, że w Hiszpanii ludowej będzie mu jak w raju? Czy można ciskać gromy na nędzarzy z Estramadury czy Kastylii, na europejskich kulisów z Asturii czy Katalonii za to, że łaknąc chleba, którego nie dał im ani Alfons XIII ani Zamorra, wierzyli, że... dostaną ten chleb od... Azany, ale muszą tegoż Azany wybronić przed „wrogiem ludu” gen. Franco?

— Jednakże ten właśnie lud palił kościoły, mordował księży...

— Istotnie, ale dlaczego nie chcemy sprawdzić, kto go do tego namówił? (agitacja komunistyczna — przyp. Red). Zresztą odciągamy od tematu. Artykuły moje były raczej dla republiki przychylnie i prawdopodobnie dlatego poselstwo hiszpańskie w Warszawie na wieść o tym, iż zamierzam po raz drugi wyjechać do ich ojczyzny, jako stały korespondent jednego z warszawskich dzienników, bez najmniejszego trudu dało mi list polecający do ambasady hiszpańskiej w Paryżu.

— A więc otrzymał pan wizę?

— Nie tylko wizę, ale i t. zw. salvo-conducto, i zezwolenie na przelot samolotem do Walencji i dobre słowo na drogę! Po trzygodzinnym locie znalazłem się w Walencji w poniedziałek 26 lipca o godz. 10,30 rano, a o godz. 7 wieczorem stawilem się do gabinetu szefa biura prasowego w walencjańskim M. S. Z. p. Rubie Hidalgo, który po zapoznaniu się z treścią listu mojej redakcji zapytał mnie, w jaki sposób otrzymałem wizę. Odpowiedziałem mu dokładnie, pokazując jednocześnie salvo-conducto, podpisane przez ambasadora hiszpańskiego w Paryżu. Zdziwiło mnie trochę, że glejt ten, upoważniający do przekroczenia granicy i swobodnego cyrkulowania po całej republice, p. Hidalgo chowa do szuflady swego biurka, ale zdziwienie moje było jeszcze większe, gdy dowiedziałem się, że oprócz pieniędzy (które po przyjeździe zostały zabrane), będzie mi również przesłane do hotelu zezwolenie na prawo nabycia biletu samolotowego do... Tuluz i zezwolenie na opuszczenie granic Hiszpanii. „Będzie pan łaskawo do zezwolenie wykorzystać i jutrzejszym samolotem Hiszpanię opuścić” zakończył p. Hidalgo.

— Ale dlaczego? — przerywamy red. Popławskiemu.

— Ba, o to samo i ja zapytałem p. Hidalgo. Na razie nie chciał mi dać odpowiedzi, kiedy jednak nalegałem, powiedział, że jest to decyzja rządu, która wywołana została moimi artykułami. Ano, nie było żadnej rady. Pospacerowałem jeszcze znajomymi ulicami, zobaczyłem, że ogonki przed sklepami z żywnością są dłuższe niż w maju, że żołnierze mają nowsze karabiny sowieckie, że nawet przed pałacem p. premiera Negrina sterczą gwardziści w granatowych mundurach i białych rękawiczkach, że miasto z zapadnięciem zmroku wygasza się tylko do połowy, że na peryferiach, gdzie dobrałem tramwajem, śpi na ziemi, pod ścianami domów nędza-

rze-uciekierzy i poszedłem spać, uprzednio otrzymawszy przyrzeczone moje pieniądze i papiery. Następnego dnia, t. j. we wtorek 27 lipca pojechałem na lotnisko. Wszystkie formalności wyjazdowe załatwiono ze mną sprawnie i grzecznie. Odlecieliśmy punktualnie. W kabinie, obok jakiegoś starszego pana i 2 jego córeczek, siedziałem ja, a za mną... dwaj skromni panowie z „service especial”. Eskortowali mnie cierpliwie aż do Tuluz, przy czym gorliwość ich była tak wielka, że jeden „odprowadził” mnie do Paryża...

— Mógł pan wszakże zażądać interwencji policji francuskiej.

— A po co? Szalenie bawiłem się tymi „duchami opiekuńczymi”. Kiedy jeden z nich włożył się za mną po Tuluzie, proponowałem mu nawet, żebyśmy spacerowali razem. Grzecznie acz z żalem odmówił.

— Czy sądzi pan, że podane panu przyczyny takiej właśnie decyzji rządu hiszpańskiego są zgodne z rzeczywistością?

— Najzupełniej. Jednakże mówiąc o nich p. Hidalgo „zapomniał” dodać drobnotki, o której nota bene ja dowiedziałem się dopiero w Paryżu. Oto nie artykuły moje ubodły rząd walencjański. Jak sam pan na wstępie zauważył, były one raczej dla Hiszpanii przychylnie, natomiast bardzo nieprzychylnie były dla... Sowietów. Ambasada sowiecka w Walencji, mając swych ludzi również i w biurze prasowym hiszpańskiego ministerstwa spraw zagranicznych, od pierwszej chwili domagała się surowych represji wobec mnie. Było to wówczas dla władz hiszpańskich i niezręczne i trudne, powtórnym przyjazd mój do Hiszpanii nastęrczał znakomitą okazję dla zaspokojenia pragnień zarówno p. Gajkisa, jak i kilku innych, rzekomo Polaków, usłużnie dla „polpreda” Gajkisa pracujących...

— Czy zamierza pan wyciągnąć jakieś konsekwencje z tej niesłychanej awantury?

— Uchowaj Boże. Poza oficjalnymi protestami, które złożyłem wszędzie tam, gdzie należało, dla mnie, jako dziennikarza, najlepszą rekompensatą jest potwierdzenie w całej rozciągłości tego co pisałem: republiką hiszpańska NIE RZĄDI ŻADNIA ANI P. AZANA, ANI P. CABALLERO, DIAZ CZY NEGRIN, ale... towarzysze Gajkis i Owsiejenko, przy czym ten ostatni, podobnie jak za „rządów” poprzedniego „polpreda” sowieckiego niefortunnego tow. Rosenberga, tuszuje błędy swych zwierzchników. Poza tym — przyznam się panu szczerze: pan Rubio Hidalgo, którego rolę omówię dokładniej przy okazji, zachował się w stosunku do mnie arcyłagodnie. Mogłem przeleć „zaginać” podobnie jak szwedzki dziennikarz Mark Rhein w Barcelonie, mogłem stać się ofiarą „katastrofy”, jak francuski dziennikarz de la Pree w Madrycie, czy ostatnio foto-reporterka „Paris-Soir”, której nazwiska w tej chwili nie przypominam sobie, mogłem wreszcie trafić do walencjańskiej Czeki, jak korespondent agencji Hearsta „International News” Angelopoulos, tymczasem — jak pan widzi, wyszedłem obronną ręką z tej całej awantury, o której kulisach opowiem panu dokładniej innym razem, — kończy swa niezwykłą opowieść red. Popławski.

śmiej przyniesie im, prócz słońca i lata, serdeczne życie ze szkołą i z pracą w tej szkole.

Przed serią poważnych prac

Budowa wielkich zakładów wodno-elektrycznych w Polsce rozpocznie się wkrótce

Wchodzimy wreszcie w stadium poważnych prac, zmierzających do wyzyskania naszych sił wodnych dla przetwarzania ich w energię. Opracowany został plan akcji, którego główne punkty przedstawiają się wcale poważnie i obejmują również poważny zasięg.

A więc świeżo wybudowany zbiornik wodny na Sole w Porąbce, powstały właściwie dla zapobieżenia katastrofom powodziowym, ma być wykorzystany dla celów energetycznych. Już z wiosną najbliższą rozpoczyna się budowa zakładu, którego moc wyniesie 20 tysięcy kilowatów.

Dalej: uzupełnieniem zbiornika wody w Rożnowie na Dunajcu ma być zakład wodno-elektryczny w Czchowie — o 13 km. poniżej Rożnowa — którego moc wyniesie 10 tys. kilowatów. Również z wiosną rozpocznie się budowa tego zakładu.

Wreszcie: przystępujemy do wyzyskania energii rzeki Sanu. Jest to o tyle ważne, że musimy przecież zapewnić taną energię elektr. centralnemu okręgowi przemysłowemu, którego ośrodkiem będzie Sandomierz, a do tego najlepiej nadaje się San. Więc w górnym biegu Sanu w miejscowości Zabrodzie, powstanie olbrzymia zaporą. Spiętrzenie wody wyniesie 50 m. Zatem bardzo wysokie, jeśli zważymy, że w Rożnowie ma zaporą tylko 32 metry wysokości. Powstanie więc ogromny zbiornik, który zmieści około dwieście milionów metrów sześciennych wody, a tym samym umożliwi zbudowanie zakładu energetycznego o mocy 30.000 kilowatów.

Tak przedstawia się opracowany już plan, którego wykonanie rozpocznie się w najbliższym czasie.

Oznacza to wielki postęp i wyjście z „prymitywu” naszego pod względem produkcji energii elektrycznej. Jesteśmy tu bowiem dotychczas na szarym końcu... Nasza produkcja elektrycznej energii w r. 1935 wynosiła zaledwie 3 miliardy kilowatów, gdy w o tyle mniejszej Szwecji prawie 7 miliardów, w Szwajcarii prawie sześć, a w Belgii czte-

ry i pół... a coż dopiero w większych i ludniejszych niż Polska państwach! Przecież Niemcy w r. 1935 wyprodukowały przeszło 34 miliardy kilowatów energii elektrycznej, a Francja przeszło piętnaście...

3.650.000 koni mechanicznych, ale moc zainstalowana tylko 128 tys., procent wyzyskania zaś zaledwie 3½... Czyli: zmarnowane są te olbrzymie możliwości, jakie dają siły wodne. Są one niemal nieknięte i niewyzyskane.

Już istniejący wielki zakład wodno-elektryczny w Gródku na Pomorzu

A jeśli w ogóle w produkcji elektrycznej energii jesteśmy daleko w tyle — to w wyzyskaniu siły wodnej dla tej produkcji wykazujemy zawstydzające i upokarzające ubóstwo. Zasoby sił wodnych w Polsce wynoszą w dorzeczu Wisły, Dniestru, Dunaju i Dniepru

Musimy odrobić pod tym względem długi i ciężki okres zaniedbania. Musimy „wyjść z prymitywu” który w kwestii ujarzmania wód i wyzyskania ich energii ciąży dotychczas fatalnie na życiu gospodarczym państwa i społeczeństwa.

Herbaty Kozakowskiego — rozkosz smakowita!

Z życia organizacyjnego Obozu Zjednoczenia Narodowego

Kurs dla kierowników zespołów organizacji miejskiej OZN.

Okręg Warszawa — Praga Organizacji Miejskiej Obozu Zjednoczenia Narodowego zorganizował kursy dla kierowników zespołów, które powstają przy okręgach i oddziałach Organizacji Miejskiej OZN. Ostatnio odbyło się zakończenie takiego kursu w okręgu Warszawa — Praga z udziałem przedstawieli władz centralnych organizacji. Kierownikom zespołów wręczono legitymacje członkowskie.

Zebrań organizacyjnych oddziałów organizacji miejskiej OZN

W ubiegłym tygodniu odbyły się w następujących miejscowościach zebrań organizacyjnych oddziałów Organizacji Miejskiej Obozu Zjednoczenia Narodowego: Aleksandrów Kujawski — przewodniczący dr. Zamojski, Książ Młyn pod Łodzią — przewodniczący p. Załęski, Piaseczno — przewodniczący p. Markowski, Raków — przewodniczący inż. Trochimowski, Różana poleńska — przewodniczący p. Baczyński, o-

Wiadomości gospodarcze

MOŻLIWOŚCI IMPORTU MASZYN DO WŁOCH.

Władze włoskie wydały zarządzenie, na mocy którego w ciągu lat 5-ciu dozwolony jest bezcłowy wwóz do Italii materiałów i maszyn, które nie są w kraju produkowane lub też produkcja których nie wystarcza dla zaspokojenia potrzeb rynku wewnętrznego.

ŻNIŻKI W POLSKO - CZECHOSŁOWACKIEJ TARYFIE PORTOWEJ.

Ukazało się zarządzenie wprowadzające w ramach czechosłowacko - polskiej taryfy portowej niższe opłaty na przewóz fornierów i drzewa celulozowego.

Na przewóz fornierów pomiędzy Austrią i portami polskiego obszaru celnego tranzytem przez Polskę i Czechosłowację wprowadzono niższą opłatę 20 kor. za 100 kg. fornierów pomiędzy punktem granicznym Devinska — Nova Ves, tj. austriacko - czechosłowackim punktem granicznym i Gdynią (Gdańskiem).

Przy obstrukcji, nieprawidłowej fermentacji w kiszonkach, bólach żołądka oraz ucisku w okolicy żołądka, stosowanie naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa szybko usuwa nagromadzone w przewodzie pokarmowym szlaki i pobudza niezawodnie dalszy proces trawienia.

NOTOWANIA BEKONÓW NA RYNKU ANGIELSKIM.

Notowania bekonu na giełdzie londyńskiej kształtowały się na dzień 6-go bm. w shl. za 1 cwt. (50,8 kg.) następująco: bekon angielski 102—106, irlandzki 101—108, duński 102—105, holenderski 102—105, szwedzki 104—105, estoński i lotewski 99—100, polski, litewski i kanadyjski 99—100.

W ubiegłym tygodniu za polskie szynki peklowane płacono 100—104 shl. za 1 cwt. (50,8 kg.).

BILANS BANKU RZESZY.

Berlin. (PAT.) Opublikowany w dniu 7 bm. bilans Banku Rzeszy wykazuje następujące zmiany ważniejszych pozycji w porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym (w mln. RM.): portfel papierów wartościowych spadł o 380,8 do 5.419,8; obieg banknotów Banku Rzeszy zmniejszył się o 245,0 do 4.866,6; obieg odcinków Banku Rentowego zmniejszył się o 11,5 do 388,5; obieg bilonu spadł o 32,9 do 1.557,3; łączny obieg środków płatniczych w okresie sprawozdawczym wyniósł 6.818 wobec 6.251 w tym samym okresie r. ub.; zapas złota i dewiz wzrósł nieznacznie do 75.

Telegramy w kilku wierszach

Z kraju

— Nad Przemysłem szalała przez pięć godzin gwałtowna burza, połączona z huraganowym wichrem.

— Piorun uderzył w krzyż na Giewoncie. Wyruszyła z Zakopanego na Giewont ekspedycja tatrzańskiego pogotowia ratunkowego, gdzie w czasie silnej burzy jeden z piorunów uderzył w krzyż żelazny na Giewoncie. Trzy osoby, w tej liczbie dwóch mieszkańców Poronina oraz chłopiec nieznanego nazwiska, sprzedający na Giewoncie ciastka, poniosły śmierć na miejscu.

— Z groszowych składek — powstało nowe ognisko kultury materialnej i duchowej wsi w Przeworsku. Po uroczystym nabożeństwie tamt. proboszcz poświęcił duży budynek „Związku Drobnych Plantatorów Buraka Cukrowego”.

— Tadeusz Boy - Żeleński uległ atakowi ślepej kieszki i niezwłocznie został przewieziony do kliniki „Omega”, gdzie poddał się operacji. Operacja miała przebieg pomyślny.

Z zagranicy

— W więzieniu kobiecym stanu Oklahoma w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej odbył się bal wydany przez odsiadujące karę w tym więzieniu kobiety. Zezwolono więźniarkom na ten wieczór zmienić ubrania więzienne na stroje wieczorowe. Na bal zaproszono 38 studentów.

— „Markoniści”. Celem uczczenia trwałego pamięci Marconiego, związek właścicieli okręgów włoskich postanowił we wszystkich pismach oraz dokumentach, używać zamiast wyrazu radiotelegrafista „marconista”.

— Rewizje u dzieci szkolnych. Dzieciom szkoln. w Niemczech będą rewidowane kieszenie. Decyzję tę uzasadniają miarodajne czynniki okolicznością, że rocznie przeszło 2.000 podpałek wywołały dzieci.

— Delegat apost. w Chinach, ks. arcybiskup Zanin, udzielił chrztu św. p. Hsia Sun-Chi. Neofita liczy obecnie 62 lata i studiował medycynę w Paryżu. Po ukończeniu studium uniwersyteckiego wstąpił do dyplomacji i zajmował różne stanowiska w stolicach europejskich. Dziś jest emerytem i przebywa w Pekinie.

W krzywym zwierciadle

Dysproporcje w handlu owocami

Cena kilograma jabłek loco sad na wsi wynosi 5 groszy... Cena tego samego kilograma jabłek loco sklep w mieście wynosi 1 złoty... Towar zatem w drodze z sadu wsijskiego do sklepu miejskiego podrożał o 2.000 procent, dosłownie: dwa tysiące procent.

Pewien właściciel małego folwarku, znajdującego się w odległości kilkunastu kilometrów od wielkiego miasta, miał w lipcu r. następujące przeżycie: w sadzie obrodził bardzo piękne wiśnie; przyjeżdża z miasta hurtownik, by je zakupić. Ofiaruje za kilogram... 3 grosze, a przy tym żąda, by na koszt właściciela sadu wiśnie zostały pobrywane z drzew i posortowane w dostarczonych przez handlarza koszach. Właściciel folwarku obliczył, że robocizna więcej go będzie kosztowała, niż utarg ze sprzedaży owocu, że zatem do swych wiśni dołoży z własnej kieszeni... Zwołał zatem chłopów ze wsi i oświadczył im: jeżeli mi oblecacie, że zrywając wiśnie nie będziecie łamali gałęzi i niszczyli drzew, pozrywajcie sobie owoce i zjedzcie sobie zdrowo... Bo i pocóż miał dokładać do własnej produkcji? A tak sprawił przyjemność sąsiadom i miał choć satysfakcję, że dzieci chłopiekie nasyciły się witaminową pożywką.

Jest zatem jakaś „magia handlu” w tym wszystkim, coś, co uraga zdrowemu rozsądkowi i do góry nogami obraca wszelkie racjonalne pojęcia o produkcji i zbyciu, obrocie i zysku.

Widzimy to zresztą obecnie nie tylko w handlu owocami, ale również i jarzynami. Nie tylko cena jabłek, gruszek, śliwek krajowych jest w miastach niepomiernie wygórowana, ale również i jarzyn. Przepłacamy w miastach za ogórki i pomidory, za kalafiora i kapustę, za bób i kukurydzę, za fasolę i kalarepę.

Cena tych produktów nie podostaje w żadnej proporcji do tego, co z ich zostawili uzyskuje właścianin, wyzbywający się ich wprost dosłownie za bezcen.

Ba, cena nie pozostaje w żadnym godziwym stosunku do importu z zagranicy. Jeżeli koszt kilograma lepszych gruszek lub renklodów wynosi w mieście około 1 zł. 50 groszy, a kilogram sprowadzonych z Grecji czy Rumunii, Austrii czy Jugosławii winogron kosztuje również 1 zł. 50 gr. — to jakaż tu kalkulacja, jakież stosunek między kosztami produkcji a zyskiem! Przecież te winogrona są obciążone wielkimi kosztami transportu, stawek celnych, ryzyka zepsucia się części towaru w czasie długiego transportu. A te krajowe owoce w pełni sezonu znajdują się tuż opodal miejsc sprzedających, bywają dostarczane z pobliskich sadów, nie wymagają takie pieczy, co południowe owoce...

Mamy tu klasyczny przykład niewspółmiernie nadmiernego wyzysku, spowodowanego zbyt długim łańcuszkiem pośrednictwa oraz monopolistycznym stanowiskiem w dziedzinie handlu owocami, opartym przez nie polskie żywioty, dla których uczciwy i godziwy zysk jak również etyka kupiecka jest tylko retorycznym balastem. Nie obowiązującym i dla ich poczyną handlowych zupełnie niepotrzebnym.

Owoce, jako posiadające dużo witamin i dla organizmu ludzkiego niezbędne, powinny się stać artykułem powszechnego użytku, a to osiągnąć można jedynie przez dostosowanie cen do obecnej możliwości obywateli, która znajduje się na bardzo niskim szczeblu.

Nieuczciwe metody kalkulacyjne w handlu powinny zniknąć.

raz Bereza Kartuska — przewodniczący p. Jaskowski.

Powołanie przewodniczących oddz. organizacji miejskiej OZN.

Prezydium Organizacji Miejskiej OZN. powołało w ubiegłym tygodniu prezydium oddziałów Organizacji Miejskiej w następujących miejscowościach: Tłumacz — przewodniczący p. Sailer, Stryj — przewodniczący p. Hórski, Horodenka — przewodniczący dr. Piątkiewicz, Sniatyn — przewodniczący p. Mazurkiewicz, Kalusz — przewodniczący p. Fiedler, Kołomyja — przewodniczący dr. Jurkiewicz, Rohatyn — przewodniczący p. Dajewski, Dolina — przewodniczący dr. Kottowski, Nadwórna — przewodniczący p. Andrews, Kossów huculski — przewodniczący plk. Mueller, Szubin — przewodniczący p. Tomaszewski, Kozmin — przewodniczący p. Podlewski, Pyzdry — przewodniczący p. Olejniczak, Zagórz — przewodniczący dr. Lichmanowski, Stupca — przewodniczący p. Czajewicz, Zdzięcioł — przewodniczący p. Lewiński, Wołczyn — przewodniczący p. Hrakalo - Horawski, Łęda — przewodniczący p. Berkowski oraz Baranowicze — przewodniczący dr. Finto.

Mianowanie tymczasowego prezydium okręgu wileńskiego organizacji wiejskiej OZN.

W dniu 12-ym bm. szef Obozu Zjednoczenia Narodowego plk. Adam Koc powołał tymczasowe prezydium okręgu wileńskiego Organizacji Wiejskiej OZN.

W skład prezydium weszły następujące osoby:

pp. Mieczysław Gojrzewski — rolnik, Stanisław Kolenda — rolnik, Maria Lesiecka — kierowniczka Szkoły Rolniczej w Antowili, Wacław Lastowski — prof. U. S. B., Leon Niewiarowicz — dyrektor stacji doświadczalnej w Berezowcu, Józef Kozieł — Poklewski — prezes spółdzielni rolniczo - handlowej w Wilejce, Stanisław Poczebutt - Odlanicki — st. asystent zakładu Ekonomii Roln. U. S. B., Adam Perepeczko — dyrektor T-wa Lniarskiego, Janina Prystorowa — polanka na Sejm Zygmunta Ruszczyca — prezes Centrali Spółdz. Roln. - Handl. w Wilnie, Mieczysław Sajkowski — rolnik, Justyn Strumillo — prezes zrzesz. Zw. Producent. Nabiału, Jan Tyszkiewicz — prezes okr. wil. Zw. Oficerów Rezerwy, Jan Wętkowicz — rolnik, członek wydz. wojewódz. Bernard Wystouch — kierownik Szkoły Roln. w Opisie oraz Mieczysław Zukowski — rolnik.

Przewodniczącym okręgu wileńskiego Organizacji Wiejskiej OZN. jest — jak wiadomo — inż. Stanisław Perzanowski.

Pomorze - przodujące województwo w kulturze rolnej

Dział ten poświęcony jest gospodarstwu wiejskim, zarówno większej jak i mniejszej własności, które swoim dorobkiem i organizacją pomnażają kulturę rolną.

WROCLAWKI - Bronisław Wojnowski

Wybitne gospodarstwo i największa w Polsce plantacja tytoniu

Majątek Wrocławki w powiecie chełmińskim, przynależny do stacji kolejowej o tej samej nazwie jest w posiadaniu p. Bronisława Wojnowskiego. Dzielne to gospodarstwo jest znane w

Bronisław Wojnowski
wybitny działacz społeczny i samorządowo-gromadzki, wójt gminy Papowo, rolnik i organizator, zasłużony.

dużym zasięgu Pomorza, a istotnie postawione jest wzorowo. W sprężystym ujęciu, stosunkowo nieduży obszar, jest pod każdym względem dobrze użytkowany, a zwięzła gleba doprowadzona do wysokiej struktury. Zawdzięczając tej podstawie, produkcja we Wrocławkach jest niewspółmiernie wyższa w każdym plonie. Dominuje pszenica, burak i jęczmień. W zakresie hodowlanym obora — zapisana do Związku Hodowców przy Pomorskiej Izbie Rolniczej, w rasie nizinnej, czarno białej, jest wielkich zalet przez wysoką mleczność i % tłuszczu. — Sztuk 50. Mleko odstawiane jest do Mleczarni Spółdzielczej. Konie dla mocnej gleby zimnokrwiste. Nadto owczarnia „Meryno-Precos”, wczesnie dojrzewająca z wełną dla rynków polskich i skopowiną na eksport. Główny jednak nacisk położony jest na rentowną produkcję roślinną. Wrocławki — to wybitny typ intensywnego i sprawnie zorganizowanego gospodarstwa. Inwentarze nowoczesne budynki w pierwszorzędym stanie, a zwarte podwórze zwrócić uwagę w obrazie na całość majątku. **Pierwszym polem widzenia i zarazem głównym — to plantacja tytoniu, największa w Polsce, a bodaj w Europie. Obszar uprawy pod tytoniem wynosił dotychczas 38 hektarów, obecnie 32 ha. Jak okiem sięgnąć — wszędzie piękne, duże, z nabrzmiałym liściem, w ciemno zielonym kolorze — wysokie rośliny.** Bardzo ciekawa produkcja i niecodzienna, a Wrocławki ze swoją plantacją, pierwszą w Polsce — godne zwiedzenia. Przede wszystkim z racji zaprowadzenia uprawy w klimacie nieszczerze wdzicznym i to w rozmiarze najwyższym dla całego kraju. Ryzyko założenia w pierwszym roku było bardzo duże. P. Bronisław Wojnowski nie zrażał się jednak licznymi trud-

nościami, gdy przed ośmiu laty przystąpił do tej nowej pracy. Rozumiał bowiem, że każdy początek jest trudny a przeszkody trzeba pokonać. Wiedział tylko jedno, a to najważniejsze: — że jego gleba jest w wysokiej kulturze, z głębszą uprawą, silnie nawożona, a pola zawsze czyste, wolne od chwastów. Zaczął. Nadzwyczajnie przygotowana ziemia, gdy po raz pierwszy przyjęła na swoje łono nieznaną jej dotychczas roślinę, mimo pełnego arsenału składników pokarmowych, nie wydała jednak

tytoniu trzeba stosować duże ilości nawozów sztucznych, szczególnie azotowych. Do plantacji konieczne są inspekty. To też w Wrocławkach widnieją one już zdaleka. Stąd w początkach maja rozsada się poszczególne roślinki, które następnie w polu trzeba otoczyć najtroskliwszą opieką. Obróbka zabiera duże sumy pieniędzy. Nadewszystko zaś plantacja tytoniowa wymaga wielkich inwestycji. Majątek pobudował trzy wielkie suszarnie powierzone 2 ogniowemu, magazyn i salę sortymentową. Nie

Dwór w Wrocławkach

spodziewanego zbioru. Ale i strat nie było! A to dodał bodźca. Dalsze wysiłki zmierzały do zasilenia roli w niezbędne bakterie, które pod wpływem uprawy tytoniu same przybywają przez zaorywanie części podziemnej i łodyżek. Tytoń jest bardzo wymagający — jak

może zadowolić plantatora sam tylko zbiór, bo równie ważnym jest suszenie, wymagające dużych wiadomości. Wyszycanie, polegające na wyparowaniu wody trzeba umiejętnie prowadzić, a praca nad tym podjęta jest zaraz po zerwaniu liści, zwózce i nawlekaniu na

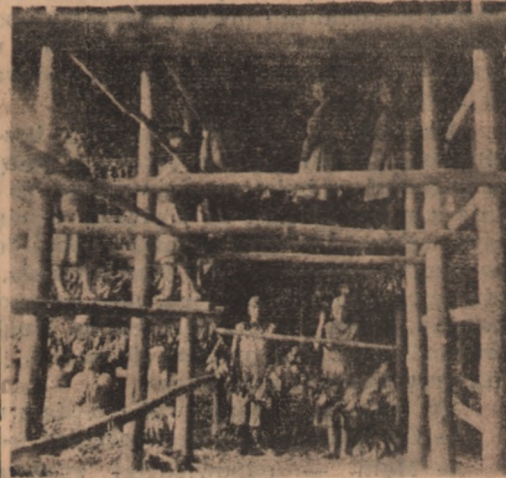
Sortownia tytoniu. Wielka hala z widoczną prasą do pakowania liści tytoniowych

żadna może roślina. Z roku na rok plony się polepszały i dzisiaj już Wrocławki osiągnęły kolosalny sukces. Kosztowało to niemało zachodu i wielkiego wkładu pieniężnego, rzuczonego do ziemi, którą zmusił dobry gospodarz do hodowania — tytoniu. Sama uprawa mechaniczna i nawożenie naturalne, nawet silne — nie wystarcza. Przy ty-

sznury. Pierwszą fazą jest proces zółcenia, a następnie prowadzą przez różne temperatury do wysuszenia, zarówno w suszarni powietrznej, jak i ogniowej, specjalnie tutaj urządzonej systemem jordanowskim.

Dzielność pracy p. Bron. Wojnowskiego wydała dobre wyniki. Uprawa tytoniu ma duże znaczenie ogólne — gdyż

— pieniądze zatrzymywane są w kraju, w kieszeni polskiego producenta. Ma to swój wpływ na poprawę bilansu handlowego. Druga kwestia — równie ważna, to zagadnienie bezrobocia. Przez plantację, w danej okolicy jest ona rozwiązana, bowiem Wrocławki zatrudniają ponad 150 ludzi z sąsiednich gmin. Dzięki podjętej plantacji robotnicy mają zapewniony zarobek, a to stanowi ważny moment dla dobrobytu okolicy, dawniej wysyłającej swoich ludzi na roboty poza granicę. Zarówno przy tytoniu,

Zaciąganie sznurów z tytoniem

jak i każdej innej wytwórczości roślinnej p. Wojnowski zawsze kładzie nacisk na nadzwyczajną dokładność wykonywanych czynności, a wynikiem tego jest pierwszorzędny stan roli całego obszaru, zupełny zanik chwastów i wysokie plony.

To samo odnosi się do hodowli. Owce „Meryno - Precosy” bardzo wyrównane. Obora równomiernie umaszczone, dobrze pielęgnowana, w indywidualnym karmieniu i pastwiskiem podsiewanym odpowiednią mieszanką traw.

Skutkiem intensywnego nastawienia — gospodarstwo zakupuje dużą ilość pasz, a częstokroć i części deputatu dla pracowników.

Wrocławki są zmeliorowane, skanalizowane i zelektryfikowane. Mimo takiego oddania się roli, p. Wojnowski znajduje czas na pracę społeczną i samorządowo - gromadzką, biorąc w niej żywy udział.

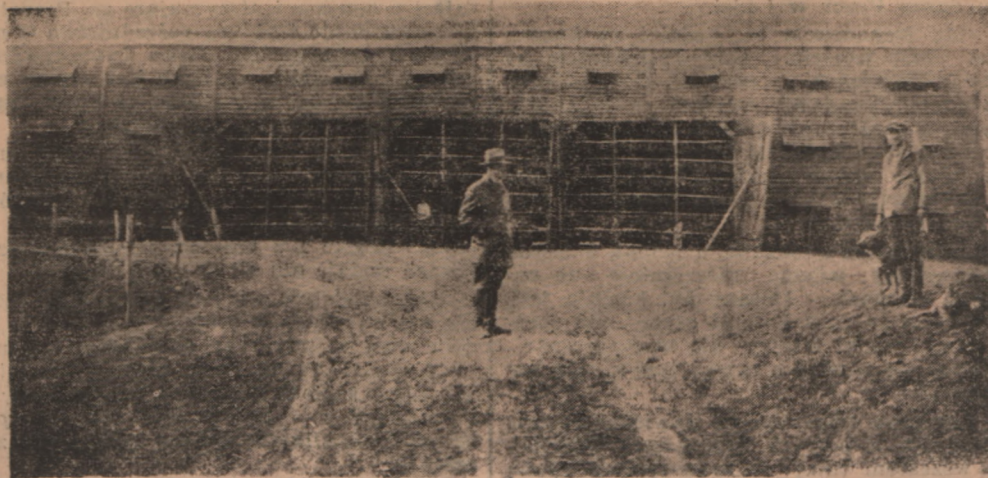
Gmina Papowo, do której należą Wrocławki — wybrała p. Bronisława Wojnowskiego wójtem. Sprawuje ten urząd już od kilku lat, ku zadowoleniu gromad wiejskich. Do Wrocławek przybył z Prus Wschodnich, bezpośrednio po plebiscycie. Przed wojną w bliskiej okolicy Gdańska czynny był w działaniu społecznym, zakładał polskie Kółka Rolnicze, kasy ludowe, jeździł, przemawiał i łożył na cele polskie — pieniądze. Zastąpił się również dobrze w powstaniu wielkopolskim, z narażeniem własnego życia i mienia, a przedtem jeszcze był członkiem tajnej organizacji wojskowej Pomorza, przygotowującej powstanie. Podczas plebiscytu oddał wiele samożarcia, co stwierdza komisarz plebiscytowy w swoim podziękowaniu.

Nabyte Wrocławki p. Wojnowski szybko doprowadził do czołowych gospodarstw w Polsce, a sukces swój osiągnął przez wybitną znajomość agronomii i organizację pracy.

J. Plażewski.

Nabrzmiałe sokiem, piękne, ciemno zielone, dojrzałe liście tytoniu — w pełnym swym plonie — wypełniają nadziejące platformy

Suszarnia tytoniu nr. 3. We wnętrzu widoczne ramy pełne sznurów tytoniowych. Tutaj tytoń przechodzi proces suszenia.

Jerzy Mariusz Taylor

CZCICIELE WOTANA

38)

Powieść

Hildy nie było, dr. Johnke więc sam zasiadł przy swoim starym, rozklekotanym Remingtonie i wystukał coś pospiesznie na świstku papieru, po czym odczytał im tekst uchwały, ujętej pod postacią uroczystego przyrzeczenia, którym każdy z podpisujących się zobowiązywał się dopomóc dr. Johnkemu w jego przedsięwzięciu w miarę sił i możliwości i zachować samą uchwałę jak i przedsięwzięcie w najściślejszej tajemnicy, a jedno i drugie pod groźbą sądu. Skarby Ostrogskich po raz pierwszy były w tym przyrzeczeniu określone symbolicznym mianem Złota Renu, a co do sądu, to zaznaczone było, że miał się odbyć, zgodnie z prastarym zwyczajem od daty stwierdzenia dokonanego przez któregoś z podpisanych pogwałcenia przysięgi. Dr. Johnke nie ukrywał przy tym, że przestępca spotka bardzo surowa kara — może nawet kara śmierci.

Uchwałę tę podpisali wszyscy bez żadnych zastrzeżeń. Wahał się z położeniem podpisu tylko Oskar Knopf, co było tym dziwniejsze, że on jeden właśnie z przystąpienia do Związku wyciągnął już korzyść realną. Dr. Johnke miał słabość do tego chytrego, rudego chłopaka i, na jego życzenie, Wilhelm Ernin uprosił niedawno ojca, aby go zaprotegował do księżny, która też przyjęła go na służbę. Mógł się przydać teraz. Już przydał się nawet, jako przewodnik przy badaniu różdżkarza.

Dr. Johnke przypatrywał mu się z uwagą.

— Czy masz jakieś zastrzeżenia? — spytał.

— Mam — odpowiedział zuchwale Oskar. — Chciałbym wiedzieć, ile przypadnie na każdego z nas z podziału tego skarbu. Bo skoro tam są takie bogactwa, to przecież my, którzy będziemy się trudzić nad ich wydobyciem, musimy coś zarobić, nie?

Wszyscy struchleli. Znali przecież dobrze gwałtowność „wodza” i oczekiwali, że za chwilę stanie się coś strasznego. Tylko co mówiło się tu o sądzie pod dębem, więcej nawet — o karze śmierci za zdradę. I wszyscy zdawali sobie dobrze sprawę, że w pewnych okolicznościach nawet wahanie się może być już uważane za zdradę.

A jednak dr. Johnke nie wydawał się wcale zakoczony. Uśmiechał się nawet.

— Zwykłem się kierować zasadą, aby nie dzielić skóry na niedźwiedziu, którego jeszcze nie upolowałem. No, idźcie już — zakończył. — A ty, Oskar, pamiętaj, że pierwszy jest zawsze interes ogółu, a później dopiero jednostki. Ale w zasadzie masz rację.

Po tym oświadczeniu Oskar podpisał uchwałę, a Wilhelm Ernin, który był bardzo wzburzony tym małym zajściem, przekonał się niebawem, że dr. Johnke w razie potrzeby potrafi doskonale hamować gwałtowność swego charakteru, bo przy następnym spotkaniu polecił mu mieć na oku Oskara.

Zajściem z rudym Oskarem zgryzł się dr. Johnke zresztą daleko więcej, niż mógł się domyślić młody Wilhelm Ernin. Dr. Johnke odczuł to jako urazę osobistą, jako bolesne zadrażnienie swej ambicji. Do brawosy sobie grono współpracowników, dając wraz z nimi do celu, który wydawał mu się słuszny i wielki, chciał im wszystkim ufać bez zastrzeżeń. Epizod z rudym Oskarem rozczarował go bardzo i obudził w nim podejrzliwość, a następnym z kolei rozczarowaniem stała się z czasem rozmowa z inspektorem, który zapewnił go w sposób bezwzględny, że amt berliński, udzielając mu subsydiów, uważa go jed-

nym za pionka — ślepego wykonawcę swych poleceń i okólników.

W takim to nastroju zastał go pastor Michels, kiedy zgłosił swe przystąpienie do Związku. Ale dr. Johnke przez czas dłuższy nie mógł się zdecydować na obdarzenie go pełnym zaufaniem i powierzenie mu tajemnicy Złota Renu. Podrywało go jednak zawsze, aby mu ją wyjawić. Przypatrywał mu się, badał go na różne sposoby i pomoc jego, chociażby w postaci tylko rady, wydawała mu się korzystna i nawet konieczna. Pastor przecież był, poza nim samym, jedynym członkiem Związku, który wnosił do organizacji cenne zalety inteligencji i rozwagi, a miał też znaczny zasób doświadczenia życiowego, no i pokaźny wpływ na opinię społeczną.

Wszystko to sprawiło, że dr. Johnke nie tylko bez żadnego gniewu, ale wprost z ulgą przyjął wiadomość, że pastor zna już tę ich wielką tajemnicę. Z jeszcze większą ulgą przekonał się, że pastor wcale tego zamiaru nie potępia. Nie. Jego zapatrywania na tę sprawę okazały się pełne głębokiej mądrości życiowej, kiedy powiedział:

— Prawy właściciel tych skarbow dawno już nie żyje. Spadkobiercy jego zaś utracili do nich prawo, skoro ich nie używają i nawet może nie wiedzą o ich istnieniu. W tych warunkach wydobycie skarbu i obrócenie go na pożytek ludzki nie może być żadnym grzechem.

Dr. Johnke odetchnął. Ze słów pastora orzeźwiająca fala spłynęła nań spokoj i otucha. Pastor wprawdzie zdawał się traktować całe przedsięwzięcie nie nazbyt poważnie, bo zauważył, że opiera się na bardzo kruchych przesłankach. Cóż to jednak znaczyło? Dr. Johnke wiedział dobrze, że zamiar ich ma duże podobieństwo do gry na loterii. Ryzykował nie wiele, a mogli zyskać wszystko.

Słowa pastora były dlań raczej bodźcem i pew-

nego rodzaju usankcjonowaniem zamierzeń, nie mógł więc żywić żadnego żalu do rudego Oskara, że się wygadał.

Pomocnicy jego natomiast byli wręcz odmiennego zdania. Dr. Johnke nawet nie podejrzewał ich o taką zawziętość. Wszyscy trzej błagali go aby zwołał koniecznie sąd pod dębem. Oburzyli się strasznie na ten oczywisty dowód zdrady, ale dr. Johnke wahał się. Na razie nie chciał jeszcze uciekać się do tego surowego środka represyjnego.

Ale wobec tych prostych chłopaków trzeba było jakoś upozorować nadmierną łagodność, tym bardziej, że powoływali się na uchwałę.

— Oskar rzeczywiście zasłużył na karę — powiedział im dr. Johnke. — Ale czy wiecie, czym u dawnych Germanów kończył się taki sąd pod dębem, jeżeli przestępca oskarżony był o zdradę?

— Domyślamy się — burknęli Alfred i Otto.

A Wilhelm rozmyślał się i z bliskim okrucieństwem w bladoniebieskich oczach zrobił wyrazisty ruch, przesuując dłoń po własnym gardle.

— No, właśnie — westchnął dr. Johnke. — Nie potrzebujemy między sobą nazywać rzeczy po imieniu. Ale musimy powiedzieć sobie otwarcie, że nam też grozi odpowiedzialność, jeśli się to wykryje. Czy sądzicie, że zniknięcie Oskara nie zauważą od razu w kolonii? A księżna też przecież będzie się o niego dopytywać i będziemy z tym mieli co najmniej ciężki kłopot w chwili, kiedy trzeba wszystkie siły wyłożyć w innym zupełnie kierunku.

Zmarszczone brwi i zacięte nieprzejednanie wargi świadczyły, że trzem braciom nie bardzo przypada do gustu to nazbyt trzeźwe rozumowanie, dr. Johnke więc dodał jeszcze:

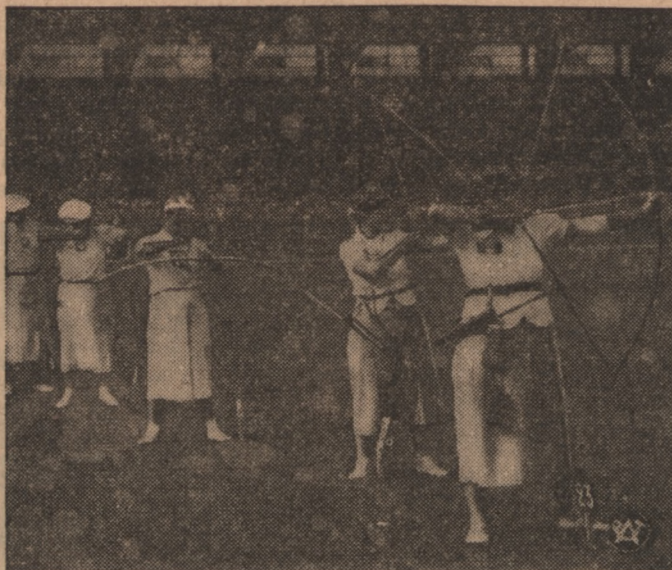
— Miejmy cierpliwość i czekajmy. Trzeba pamiętać, że sprawa nie doznała żadnego szwanku. Oskar przecież wygadał się tylko pastorowi, a wiecie, że pastor okazał się pożytecznym członkiem organizacji. Ten nas nie wyda.

Podjęte jeszcze w zimie prace nad odszukaniem przejścia do piwnic pod tarasem pałacowym, gdzie miało się znajdować jezioro podziemne, trwały przez całą wiosnę i początek lata. Nie było tygodnia, żeby któryś z braci, wzięwszy sobie do towarzystwa jedno go z członków Związku, nie wymknął się do parku. Odbywało się to bez żadnych przeszkód, bo od czasu owej przygody podczas burzy śniegowej, która o mały włos nie zakończyła się tragicznie dla młodego Ostrogskiego bracia byli znacznie ostrożniejsi, a zwłaszcza Wilhelm nauczył się znakomicie hamować swoje zuchwałstwo.

Dzięki tym wycieczkom przedsięwziętym z zawziętością, która zdawała się być rodową cechą Erninów, udało się im zapoznać dokładnie z terenem. Teraz wiedzieli już, o której godzinie stróż nocny spuszcza psy z łańcucha. Przekonali się też, że obchody nocnego stróża i jego psów obejmują jedynie górną część parku i, że część dolna nigdy nie bywa przedmiotem ich czujnej inspekcji, zapewne przez wzgląd na spokój i bezpieczeństwo zwierzyny. Wiedzieli też, o której godzinie sarny i danielę przychodzą na wodopój do Dunaju i, że w tych chwilach, siedząc pod tarasem na drugim brzegu stawu, mogą się nie obawiać wykrzyka ich obecności przez straszną gajową, która o różnych innych porach lubi odbywać samotne wędrówki nocne.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Łucznicze mistrzostwa świata w Paryżu

Zdjęcie nasze przedstawia fragment z zawodów na wielkim stadionie Jean-Bouin w Paryżu, gdy reprezentantki państw europejskich walczyły o zdobycie pierwszego miejsca. W dalszych momentach widzimy polskie łuczniczki w momencie strzelania z łuku do tarczy

Z cyklu: „Polska pracuje“

Oczy wypatrujące chleba...

„Szatan, który skusił naszych pierwszych rodziców do grzechu pierwotnego sprowadził na nas karę pracy, a szatani, którzy skusili nas do wojny europejskiej, sprowadzili straszliwą karę — brak pracy...”

Tak mi powiedział pewien bezrobotny w podwórzu biura pośrednictwa pracy przy Funduszu Pracy w Łodzi.

Gdy wchodziłem tu, siedział na kamieniu przy wejściu. Gdy wychodziłem po dwóch godzinach — siedział. Gorąco było, kapelusz wyrudziły trzymał na kolanach, wiatr, a raczej podwórzowy przeciąg, wicherzył mu siwe kiaki na głowie. Przypomniałem sobie ustępy podłych powieści, gdzie autor opisuje wygląd swych postaci. O tym człowieku czytałem:

„Miał twarz stroskana, a jednak uśmiech lekceważący własne nieszczęście na suchych wargach. Ubrany był biednie, lecz schludnie — gorsz niż czysty, ale pocerowany, buciki łatane, ale wyczyszczone... Zdawał się myśleć o czymś innym, niż należało...”

Rozmowę udało mi się nawiązać również łatwo jak w podłych powieściach. Widział, że wszedłem tutaj w towarzystwie „pana kierownika”, że przez furtkę przepuszczono mnie grzecznie pierwszego i wywnioskował

ten stary bywalec biura pośrednictwa pracy:

— Pan jest z komisji?

— Z jakiej komisji? — spytałem.

— Mnie wszystko jedno. Co jakiś czas przychodzi tu komisja, więc myślałem...

Człowiek ten był stary. Jak się dowiedziałem z jego „akt personalnych”, miał dzieci pracujące i utrzymujące go. Przychodził codziennie do biura pośrednictwa w poczuciu ambitnego obowiązku dowiadywania się: „czy już dla wszystkich jest praca? czy obdzieliliście już wszystkich w takim razie może i dla mnie coś się znajdzie...”

Nie — jeszcze nie wszystkich obdzielono. Taką odpowiedź otrzymuje ta ofiara bezrobocia codziennie, w ciągu paru już sezonów. Siada na kamieniu i zdaje się myśleć „o czymś innym niż należy”. Filozofia o szatanach dodaje mu sił do rezygnacji.

Ale przed tym widziałem młodych. Jeszcze nie wyżytych w pracy. Takich, co to, le dwie dwa — trzy razy dotychczas z dumą podpisywały się na liście płacy, zgarniając własne, zarobione pieniądze. Niecierpliwych i zdumionych — „Jak to może być, żeby parą młodych, silnych rąk nie można było zarobić...”

To jest i pozostanie wspomnieniem ciężkim. Teraz jeszcze, gdy przymykam oczy, a-

by wywołać w mózgu klisze różnych migawkowych zdjęć z mej podróży, wdrygam się jak przed złą wizją, jak przed straszliwym „zblizeniem” kinematograficznym — przed owym obrazkiem okienka w biurze pośrednictwa pracy...

Dwanaście, szesnaście, dwadzieścia wychylonych głów, a w tych głowach — tylko oczy. Tylko oczy w kinematograficznym „zblizeniu”, w powiększeniu, deformacji. Oczy wypatrujące chleba, zębrzące o pracę. Kwadrat okienka wychodzi na salę zatłoczoną ludźmi. Tak, to dobre porównanie: jest to kwadrat ekranu, projekcja „latarni magicznej”... W polu widzenia — tysiąc skrecających się strazydel, mikroby nędzy ludzkiej. Po tej stronie okienka — urzędnik Funduszu Pracy. Oko w oko z nim. Zna prawie wszystkich po nazwisku, bo przecież przychodzi tu co dnia. Ma zapowiedziane w sumieniu swym i w służbowej instrukcji, że nie wolno mu się zdenerwować. Wykrzykuje więc:

— Panie Tomczyk, nie mam dla pana dzisiaj nic jeszcze... Niech pan się odsunie od okienka — inni też chcą porozmawiać... A pan, panie Sobociński, pocóż pan dzisiaj przyszedł? Przecież mówiłem panu, że jak będzie zapotrzebowanie, to zawiadomię pana... I dla pani Klimaszewskiej też nic nie ma...

Odsuwa się na chwilę od okienka i siada odpocząć. Po tamtej stronie — ul brzęczy niezadowolony. Wstaje znów i zaczyna od początku:

— Panie Kacperczyk — nie ma dla

pana. Widział pan przecież na tablicy: dzisiaj przyszło zapotrzebowanie tylko na sześciu... Panie Michałek, dzwoniłem wczoraj do (wymienia nazwisko fabrykanta), obiecuje, że pana przyjmie...

Istotnie — dzwonił. Jestem za chwilę świadkiem telefonu, gdzie urzędnik Funduszu Pracy wypowiada takie zdanie: „Panie E., zrób pan to dla mnie... Daj mi pan zapotrzebowanie na pięciu”. Niezwykle nadużyte wady — „zrób pan to dla mnie i daj pan pracę pięciu bezrobotnym”.

Od telefonu — znów do okienka i tu dialog inny. „W polu widzenia” zakręciło się jakieś wybladłe strazydło, upiorne jak z mickiewiczowskich Dziadów, jakaś głowa przedarła się między inne i wsunęła do okienka. Ochryply szept do urzędnika:

— Panie, jak Boga kocham, kupię nóż na pana... Pan nie wierzy? Dla mnie już wszystko równo, co pan chcesz... Do kremi-
nalu pójdę, ale swoje zrobię...

— Panie Radjos, kup pan lepiej chleba za te pieniądze.

— Chleba? No to na ile starczy? Na dwa dni? Na trzy? A potem co?...

— Potem przyjdź pan do mnie, może przez ten czas znajdzie się coś dla pana...

Gdy opuszczają to tragiczne słuchowisko, oprowadzający mnie kierownik dał ceną i charakteryzującą wszystko informację:

— Nasi urzędnicy przy okienkach pośrednictwa zmieniają się co parę dni. Nerwy nie wytrzymują dłużej.

Stan. Paś.

Czy w razie wojny - Anglia stanie po stronie Czechosłowacji?

Sensacyjna książka wydana przez Komitet Słowacki

(Dokończenie)

Choroba groźna dla całej Europy

Wszystkie te narody chciałyby powrócić do swoich właściwych państw. Czesi jednak trzymają je w niewoli (Lord Rothermere — Daily Mail, 12. II. 1937).

Czechosłowacja jest, jak widzimy, chorobą państwem, a choroba ta jest groźną dla całej Europy, w której sercu się umiejscowiła. Dlatego też Polacy nazywają Czechosłowację „zakażonym wyrostkiem robaczkowym Europy, który musi być z jej organizmu usunięty, zanim zdoła ten organizm stoczyć do reszty”. Czesi mogą wprawdzie zrobić Anglii zarzut, że Anglia również panuje nad narodami nie angielskimi, a nawet różnymi rasami. Ale kolonie Anglii nie znajdują się w środkowej Europie, a W. Brytania wprowadziła do nich ład i cywilizację, nie tak jak Czesi, którzy wyzyskują i niewolą swoje „kolonie”.

Czesi skarżą się obecnie na tych, którzy „dybia” na całość ich państwa! A w czymże oni sami byli lepsi? Zarówno Benes, jak Masaryk propagowali hasło: „Detruisez l'Autriche — Hongrie!” Jak postąpili Czesi wobec Polaków, będących także narodem słowiańskim, w roku 1920, w którym nie tylko nie przepuszczali przez swoje terytorium amunicji przeznaczoną dla Polski, która odpięła wówczas nawałę bolszewicką, ale często te transporty konfiskowali. A czeski Legion Syberyjski czyż nie wydał admirała Kołczaka, który mu za ufał na pewną śmierć w ręce bolszewickie tylko po to, ażeby móc bezpiecznie dowieźć do domu łupy i bogactwa zdobyte na Syberii?

Jeszcze o książce Szeby

W osławionej książce Szeby, która wywołała oburzenie w całej Polsce, autor proponuje oderwanie Wschodniej Małopolski od Rzeczypospolitej, ażeby dać Czechom wspólną granicę z Rosją Sowiecką na przebiegu 200 km. Czyż nie jest to dowodem, że Czesi nawet teraz biorą pod uwagę możliwość rozbioru Polski.

Słowacy również są słowiańskim narodem, a jak zachowali się wobec nich Czesi? Tak, — jak znieśli łącznik pomiędzy słowami Czecho - Słowacja i zamienili je na Czechosłowacja, tak samo chcieliby przemienić Słowaków w Czechów. Czyż nie wynaradawiają Polaków na Śląsku Cieszyńskim i mieszkańców Rusi przykarpackiej, będących również Słowianami?

Sojusz czesko-bolszewicki

Ponieważ Mała Ententa nie dawała Czechom po dozbrowieniu się Niemiec dostatecznej gwarancji bezpieczeństwa, zawarli oni w r. 1935 sojusz wojskowy z Rosją Sowiecką. Ale przyjazne stosunki pomiędzy Czechami a Bolszewią datują się już od znacznie dawniej. Kiedy w r. 1920 wojska bolszewickie podchodziły pod Warszawę, rząd praski oświadczył sztabowi sowieckiemu gotowość otwarcia granic dla wojsk bolszewickich po rozgromieniu Polaków (Henri Pozzi „Les Coupables” Paris 1937). Tak więc Czesi gotowi byli wpuścić hordy barbarzyńskie do Europy. — Nie powiodło się im wtedy, to też dzisiaj starają się wznieść ich siłami „nadrobić” to niepowodzenie i nie tylko pozwalają sowieckim delegacjom wojskowym wstępu do Czechosłowacji, ale oddali całą Czechosłowację na usługi lotnictwa sowieckiego. Marzeniem Czechów jest wspólna granica z Rosją Sowiecką zapewniana czerwonym wojskiem wstęp do Czechosłowacji na wypadek konfliktu. Mr. J.L. Garvin przestrzegając brytyjską opinię publiczną przed tym niebezpieczeństwem, pisze, „że Praga staje się odzwiercieniem Moskwy, otwierającym jej drzwi do Europy”. Tenże sam Garvin stwierdza w artykule ogłoszonym w „The Observer” (22 listopada 1936): „...nie na świecie nie zmusi Wielkiej Brytanii do mobilizacji przeciwko Rzeczypospolitej w sprawie czeskosłowackiej. Stwierdzamy to z całą pewnością: nie na świecie!”.

Jest rzeczą ogólnie znaną, jak silną agitację destrukcyjną prowadzi Komitet w koloniach i domniach angielskich. ZSKR. dąży do oderwania kolonii od Anglii, jest

zatem zaciekle wrogi brytyjskiego imperium. Czesi zaś będąc sojusznikami tego zaciepłego wroga Anglii mają odwagę spodziewać się od Anglii pomocy i sympatii.

Z tych samych powodów jako sojusznicy bolszewizmu, Czesi stali się „wrogami Boga” (Narodnie Nowiny, Nr. 64, 1930).

Druga, znacznie krótsza część książki zajmuje się omawianiem fałszywych hasel szerzonych przez propagandę czeską w Anglii. Naczelnym hasłem rozpowszechnianym przez agentów czeskich jest „demokracja” Czechosłowacji, którą zdaniem Czechów — powinna wesprzeć wielka demokracja anglo - saska. Kiedy premier Hodža podczas swojej ostatniej bytności w Londy-

nie wychwalał czeską demokrację w najpochlebniejszych zwrotach, zapytywano go: „Czemu się pan obawia? Jeżeli Niemcy sudeccy, Węgrzy, Słowacy, Polacy i Rusini na prawdę ciągną takie korzyści z waszej demokracji, to z pewnością obronią was przed zakusami sąsiedniej dyktatury”.

„Demokracja” i „dyskusja”

Prezydent Masaryk mawiał, że „demokracja nie jest niczym innym, jak tylko — dyskusją”. Jeżeli tak jest, to w Czechosłowacji nie ma demokracji, albowiem w tym kraju nie ma miejsca na dyskusję. Cenzura czeska nie zna pobłażania dla niczego, co

I znowu wielka wygrana klasy 3-ej

39-ej Loterii **zł 10.000**

padła na los naszej Kolektury na nr. 42.548

z czego wynika,

że szczęście niezmiennie sprzyja

graczom kolektury

„UŚMIECH FORTUNY”

Lublin — Bydgoszcz — Toruń

5560

15 sierpnia w całym kraju

Spadek frekwencji w obchodach partyjnych

Warszawa (PAT). W 17-tą rocznicę zwycięstwa nad bolszewikami, oprócz oficjalnych uroczystości pod nazwą „Święto Żołnierza” odbyły się również obchody, urządzone w całym kraju przez stronnictwo ludowe pod nazwą „Czynu chłopskiego” oraz przez stronnictwo narodowe pod nazwą „Cud nad Wisłą”. Obchody urządzone oddzielnie

przez te stronnictwa odbyły się przy znacznie mniejszej frekwencji niż w roku ubiegłym.

W niektórych miejscowościach obchody stronnictwa ludowego oraz stronnictwa narodowego ze względu na znikomą ilość uczestników odbyły się w ramach ogólnego „Święta Żołnierza”.

Z ogólnopolskiego zjazdu b. ochotników Armii Polskiej we Lwowie

Entuzjastyczne powitanie delegacji oddziału gdańskiego

Lwów święcił dziś szczególnie uroczyste 17-tą rocznicę zwycięskiej bitwy pod Warszawą w r. 1920, przyczyniło się do tego w pierwszym rzędzie połączenie obchodu rocznicy wielkiego zwycięstwa ze zjazdem b. ochotników wojennych z lat 1918-1920. Zjazd ten odbywał się pod protektoratem Marszałka Śmigłego Rydzka. W skład komitetu honorowego wchodził p. Premier Sławoj-Składkowski, min. Kasprzycki, gen. Górecki, wojewoda lwowski Biłyk i prezydent miasta Lwowa dr. St. Ostrowski.

Na zjazd przybył w komplecie zarząd główny związku b. ochotników z prezesem posem Szczepańskim, delegacje wszystkich oddziałów związku z różnych zakątków kraju w liczbie kilku tysięcy osób.

Do zebranych na boisku „Cytadeli” przemówił prezes oddziału lwowskiego dr. Lesław Węgrzynowski.

Po nabożeństwie i kazaniu poświęcono sztandar lwowskiego oddziału zw. b. ochotników, który gen. Tokarzewski wręczył prezesowi oddziału dr. Węgrzynowskiemu po czym pod pomnikiem Mickiewicza wojewoda lwowski Biłyk i d-ca O. K. gen. Karaszewicz-Tokarzewski odebrali defiladę wszystkich oddziałów biorących udział w uroczystościach. Wzdłuż trasy, którą przechodziły oddziały, dziatwa szkolna, trzymająca szpaler, obsypywała żołnierzy i b. ochotników kwiatami, wznosząc na ich cześć okrzyki.

W godzinach popołudniowych odbyło się w Teatrze Wielkim przedstawienie. Przed rozpoczęciem przedstawienia wygłoszono szereg przemówień wśród których entuzjastycznie witano przemówienie prezesa oddziału gdańskiego zw. b. ochotników.

Półtora kilometra koryta rzeczno

przekopano w dniu „święta pracy” na Kurpiach

W Baranowie (pow. przasnyski) odbyła się uroczystość „dnia pracy”, podczas której ludność gminy w liczbie około 3.000 osób wzięła udział w regulacji rzeki Płodownicy.

W wyniku dnia pracy dokonano przekopu koryta rzeki na przestrzeni przeszło półtora km.

W pracach nad regulacją Płodowni-

cy wzięli udział również mieszkańcy odległych wiosek, wchodzących w skład gminy Baranowo, których nie dotyczy bezpośrednio sprawa regulacji rzeki.

„Dzień pracy” zorganizowany został przez komitet organizacyjny, na którego czele stanął działacz społeczny ks. Jan Trzaskoma — b. oficer 5 p. p. leg.

Komitet przyznał szereg nagród za najliczniejszą frekwencję w poszczególnych gromadach i największą wydajność pracy. Pierwszą nagrodę zdobyła wieś Czarnotrzew. Indywidualnie pierwszą nagrodę zdobył p. Józef Fong za wykopanie w ciągu dnia pracy 22 mtr. sześć ziemi. Redakcja „Wsi Polskiej” — organ Obozu Zjednoczenia Narodowego przyznała bezpłatną roczną prenumeratę 2 egz. „Wsi Polskiej” wszystkim wsiom, które wzięły udział w „Dniu pracy”.

Inicjatywa mieszkańców gminy Baranowo niewątpliwie przyczyni się do pobudzenia innych gmin do akcji orga-

nie jest czeskiego pochodzenia. Dzienniki mniejszościowe były i są w Czechach wielokrotnie konfiskowane. Państwo czeskie nie jest „demokracją” lecz „czekokracją”, ponieważ Czesi sprawują w tym państwie autokratyczną władzę. Żadna z obietnic, danych mniejszościom, nie została dotrzymana. Ani Słowacy, ani Rusini nie otrzymali wielokrotnie i uroczyście przyobiecanej autonomii. Z chwilą zaś, kiedy niektórzy działacze, j. np. Tuka dopominali się o dotrzymanie danych obietnic, osadzano ich po prostu w więzieniu.

Podczas wojny prezydent Masaryk i jego przyjaciele agitując dla Czechosłowacji twierdzili, że idzie im o stworzenie „demokratycznego i pokojowego państwa”. I choć o demokracji w Czechosłowacji dzisiaj nie ma mowy, nie ulega wżamian wątpliwości fakt, że Czechosłowacja ma największe na świecie fabryki sprzętu wojennego. I ci „pacyfiści” zaopatrują w broń całą Europę, a nawet dostarczają jej do Indji przeciwko Anglii, od której równocześnie żądają pomocy.

Czechosłowacja prowadzi obecnie ożywo na akcję, mającą na celu przekonanie pewnych kół finansowych Europy, ażeby koła te inwestowały kapitały w czeskie przedsiębiorstwa, a specjalnie w fabryki amunicyjne. „Przestrzegamy chcących lokować swe kapitały w przedsiębiorstwach czeskich” — piszą autorzy książki. To nie jest dobra lokata kapitału!”.

Dramat wojska czeskiego

Wojsko czeskie nie posiada dobrej opinii. „New York Times” opisuje Czechów jako mało wartościowych żołnierzy, zaś polski generał Latinek twierdzi, że jedna dywizja polska sprosta 5-ciu dywizjom czeskim. W roku 1919 komunistyczne oddziały Beli Kuna zwyciężyły armię czeską, pomimo, że oddziały te złożone były z kelnerów, szewców i piekarzy! Poza tym armia czeska składa się do połowy z komunistów. Jest ona taką samą mozaiką jak państwo czeskie. Większość tych żołnierzy zwróci swą broń, na wypadek wojny przeciwko Czechom, bo przecież ani Niemcy sudeccy, ani też Węgrzy lub Polacy nie będą przelewać krwi dla Czechów. Gen. Jouhard, który 6 lat spędził w Pradze w charakterze francuskiego attache wojskowego twierdzi, że Czesi na wypadek wojny będą mieli nielada kłopoty z elementem nieczeskim.

Francuski generał A. Niessel zachęca Czechów do wznowienia i nawiązania przyjaznych stosunków z Polską, gdyż na wypadek wojny „sam prezydent Benes jest pewny klęski”.

Nie jest zatem dobrym interesem tworzyć aliansy z Czechami. Kraj, któremu grozi rewizja granic, mogąca go usunąć z karty Europy, nie jest dobrym sojusznikiem.

Książka kończy się apelem zwróconym do rodziców angielskich: „Angielscy ojcowie i matki! Nie zezwólcie, ażeby synowie wasi poświęcali swe życie dla tak złej sprawy, jak sprawa czesko - bolszewicka”.

Druga kolejka linowa w Polsce

na szczyt Góry Parkowej w Krynicy

Roboty przy budowie kolei linowej w Krynicy prowadzone są w intensywnym tempie. Całość robót ukończona zostanie w pierwszych dniach grudnia br. W tym też czasie nastąpi zapewne otwarcie kolei.

Kolej pomyślana jest w ten sposób, że stale kursować będą ruchem wahadłowym, mijając się wzajemnie, 2 wagoniki o pojemności 50 osób każdy, przy czym cały czas trwania jazdy na sam szczyt Góry Parkowej wyniesie 4½ minuty.

Ogólny koszt budowy wyniesie ok. 600 tysięcy złotych.

Brazylia wstrzymała napływ emigrantów z Polski, Niemiec i Portugalii

Ostatnie obostrzenia przy wydawaniu wiz dla emigrantów, udających się do Brazylii na podstawie wezwań, oraz wstrzymanie transportów osadniczych na poszczególne kolonie brazylijskie, zamknęły de facto emigrację do Brazylii.

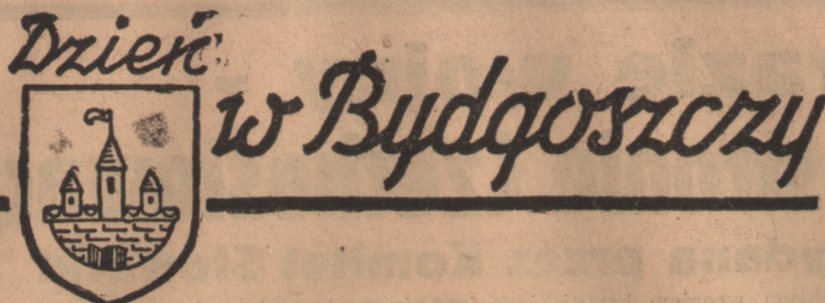
Akcja wstrzymania wydawania wiz nie jest wyłącznie skierowana przeciwko emigrantom z Polski, lecz stosowana jest również do emigrantów z Niemiec i Portugalii.

Ze względu na zbliżający się okres wyborów prezydenta Brazylii i w związku z tym skierowanie głównej uwagi na akcję wyborczą, nie należy spodziewać się uporządkowania spraw imigracyjnych przed styczniem 1938 r., t. j. przed wyborem nowego prezydenta Brazylii. Wytworzona sytuacja wiąże się również z opracowywaną od dłuższego czasu nową ustawą imigracyjną.

SIERPIEN
17
Wtorek

KALENDARZYK

Wtorek 17. 8. — Jacka
Środa 18. 8. — Heleny
Czwartek 19. 8. — Lud-
wika z Tul.

Do czego prowadzi zbyt tolerancja?

Od jednego z naszych Czytelników otrzymaliśmy pismo nast. treści:

„Szanowny Panie Redaktorze!

Jakkolwiek tolerancja, z której my Polacy słyniemy, jest objawem chlubnym i sprawdzianem wyższych wartości narodu, to jednak posunięta do zbyt obszernych granic, zakrawa jakby na brak poczucia własnej godności narodowej i niedoświadczenia.

Uwagę powyższą nasuwa dziwne i z dniem każdym bardziej bezceremonialne zachowanie się niektórych Niemców zamieszkałych w Bydgoszczy „Obywatele” ci nie biorą w rachubę faktu, iż mieszkają w Polsce, że zjadają chleb polski i na Polakach dorabiają się majątku.

Wystarczy przejść się ul. Gdańską, by zapłonąć gniewem wobec naszej nieporadności i obojętności w stosunku do osobliwych praktyk niektórych kupców niemieckich. Oto w bezpośredniej bliskości istnieją na tej ulicy dwie firmy samochodowe Willi Jahr (Gdańska 41) oraz Butowski i Sp. (Gdańska 24), które swe okna wystawowe upiękosiły olbrzymimi niemieckimi plakatami reklamowymi sporządzonymi w Berlinie. Ani świstka nawet w języku polskim.

Przecieramy oczy. Nie wierzymy samym sobie, że znajdujemy się na głównej arterii stolicy gospodarczej polskiego Pomorza, a nie na Kurfuerstendamme, czy innej Leipzigerstrasse.

I przechodnie, zatrzymując się przed najnowocześniejszymi wozami „Mercedes-Benzów” czy innych Auto-Unionów, dowiadują się z olbrzymich placht niemieckich o właściwościach samochodów Made in Germany, wychwalanych w języku niemieckim i odchodzą bez rumieńca upokorzenia.

Nie wyobrażam sobie, by ktokolwiek z Polaków-kupców w Berlinie odważył się okna wystawowe swego sklepu na pryncypalnej ulicy w stolicy Rzeszy upstrzyć jedynie polskimi afiszami. A gdyby na szaleństwo takie odważył się, miałby u siebie w przeciągu godziny przedstawiciela Gestapu lub naraziłby się na zdemolowanie okna przez bardziej porywczych berlińczyków.

Lecz w Polsce wszystkim wszystko wolno. Piętnując nietaktowne postępowanie wspomnianych wyżej kupców, proszę uprzejmie Szanownego Pana Redaktora o zamieszczenie mego listu na łamach poczytnego pisma WPAń w nadziei, iż tą drogą kompetentne czynniki dowiedzą się o lekceważeniu przez niektórych obywateli polskich narodowości niemieckiej prymitywnych zasad lojalności obywatelskiej.

Z poważaniem

(—) Czesław Dobrowolski,
urzędnik Polskiego Monopolu Tytoniowego w Bydgoszczy.

Od Redakcji: List powyższy p. Dobrowolskiego nie wymaga komentarzy.

**Z działalności sekcji wioślarskiej
Policyjnego Klubu Sportowego w Bydgoszczy**

W dniu 25 lipca br. odbyły się regaty wioślarskie międzyklubowe w Kruszycy na jeziorze Gopie, w których uczestniczyło razem 13 różnych klubów i stowarzyszeń wioślarskich.

W biegu 5-tych czwórek półwyciągowych, w którym startowały 4 osady, jedna załoga P. K. S. w składzie: Fiołka Wojciech, Tomczak Klemens, Zehner Kazimierz, Wiesie Robert sternik Derkowski Stanisław — zajęła pierwsze miejsce w czasie 8 min. 12,2 sek. (długość toru 2000 m.) i zdobyła na własność nagrodę - puchar, ufundowaną przez Zarząd Klubu Wioślarskiego „Gopio”.

W tym samym biegu — druga załoga P. K. S. w składzie osobowym: Boniecki Józef, Konopka Daniel, Kleszczowski Leon, Majcher Stanisław — sternik Madaj Franciszek, zajęła drugie miejsce w czasie 8 min. 14,4 sek. przed załogą klubu wiośl. „Gryf” Bydgoszcz i załogą Tow. Wiośl. „Polonia” Poznań.

W biegu dziewiątym czwórek półwyciągowych, w którym startowało 5 osad różnych klubów, załoga P. K. S. w składzie osobowym Fiołka, Tomczak, Wiesie, Zehner — sternik Derkowski, startująca po raz drugi w tym dniu, zajęła trzecie miejsce w czasie 8 min. 14,3 sek.

— Dyżur nocny aptek. Od dnia 16—22 sierpnia rb. dyżur pełnią: Apteka pod Niedźwiedziem ul. Niedźwiedzia 11 tel. 30-50 i apteka pod Koroną Dworcowa nr. 48 tel. 33-01.

Z Teatru Miejskiego

Dziś we wtorek i środę ukaże się komedia polska Tadeusza Chrzanowskiego „Japoński rower”, która na sobotniej premierze zdobyła wielki sukces artystyczny dzięki ciekawej fabule sztuki, dowcipowi słownemu i sytuacyjnemu oraz pełnej werwy, braury i rozmachu komicznego grze zespołu złożonego z pp.: Czechowskiej, Michalskiej, Paszkowskiej, Podgórskiej, Dytrycha, Jaglarsza, Koczanowicza, Leśniczkiego, Lochmana i eSrwinińskiego.

W czwartek odbędzie się jedno z ostatnich przedstawień wesołej komedii Bekkeffego „Nieusprawiedliwiona godzina”, która gromadzi liczne zastępy widzów oklaskujących świetnie zgrany zespół.

REPERTUAR KIN:

APOLLO: „Melodie z nad Dunaju” (film niemiecki) i nadprogram.
ADRIA: „Zaginiona wyspa” i nadpr.
BALTYK: „Złoty skarb” oraz Sylwia Sydney w filmie „Osaczona”.
KRYSTAL: „Jej wysokość tańczy walca” i nadprogram.
MARYSIENKA: „Pod twoim urokiem” i „Niebezpieczny flirt”.
REWIA: „Wszystko dla zwycięzcy” i „Armia Ewy” oraz tygodnik.

Zuchwały napad w bramie domu

W korytarzu domu przy ul. Mostowej 6 napadł na wracającego do domu p. St. Jędrzejewskiego jakiś rzeźmieszek, który błyskawicznie wyjął mu z kieszeni portfel z 12 zł. i korzystając z ciemności, zbiegł. P. Jędrzejewski miał tego dnia przy sobie w osobnej kieszeni większą sumę pieniędzy, która ocalała dzięki temu, że nie znajdowała się w portfelu.

Z miasta

— **Wystawa zbiorowa dzieł Leona Wysockiego.** Konstantego Laszczki i dokumentów prezesa Kierskiego przy ul. Bronisława Pierackiego (b. gmach Internatu Kresowego) jest otwarta: w dni powszednie od godz. 9.30—18. w soboty od godz. 10.30 do 16, a w niedzielę i święta od godz. 11-14. Wstęp na wystawę wynosi dla dorosłych 50 gr. a dla młodzieży 25 gr.

Kronika policyjna

— **Kradzież roweru.** Z korytarza domu przy ul. Grunwaldzkiej 225 skradziono rower p. Teodorowi Głowackiemu (ul. Chojnicka 32).

— **Kradzież teczek.** P. Józef Meller (ul. Pomorska 42) zgłosił, że kiedy kupował bilet przy kasie kolejowej na tut. dworcu, nieznaną sprawcą skradł mu teczkę z różnymi dokumentami.

— **Kradzież marynat.** P. Agnieszce Smickiej (ul. Orla 24) skradł niej. B. I. pewną ilość marynat.

— **Sprzeniewierzenie.** Niej. Wł. Nowak sprzeniewierzył na szkodę firmy Block-Brun Oddział w Bydgoszczy maszynę do pisania marki „Remington”.

— **Kradzież tuczników.** Na szkodę rolnika Romana Jędrzycka zam. w Osieku powiat bydgoski skradziono 3 świnię wagi po 140 kg.

— **Przytrzymanie pijaków i awanturników.** Policja przytrzymała i osadziła w areszcie niej. St. Pawińskiego, który w pijanym stanie urządził awantury przy ul. Hetmańskiej a nawet w pewnej chwili wyjął rewolwer i zaczął strzelać na wiat. Na pierwszym peronie dworca bydgoskiego aresztowano drugiego amatora „czystej wyborowej” niej. Józefa Piotrowskiego z Gdyni.

Już 2.130.76 zł zebrano na samolot „LOPP - Bydgoszcz”

W dalszym ciągu zebrano następujące kwoty na samolot szkolny „LOPP - Bydgoszcz”:

Koło Kobiece L. O. P. P. nr. 3 — 12 zł., pułk piechoty — 4 zł., Rodzina Weteranów — 3,30 zł., Urząd celny — 2,60 zł., „Polmin” — 6 zł., Policja — 23,77 zł., Szkoła Rodziny Wojskowej — 3,42 zł., Modelarnia Obwodowa — 2,50 zł., Miejskie Gimnazjum Żeńskie — 33,50 zł., Gimn. Z. im. Curie - Skłodowskiej — 18,40 zł., P. Seminarium Nauczycielskie — 11,98 zł., Szkoła Doksztalcząca Zawodowa Nr. 1 — 35,10 zł., Szkoła im. Św. Jana — 2,50 zł., Szkoła Jagielly — 3,54 zł., Szkoła Marcinkowskiego — 4,50 zł., Szkoła Estkowskiego — 6,50 zł., Szkoła im. Dr. Joteyki — 5,05 zł., Szkoła im. Zwirki i Wigury — 1,40 zł., Szkoła Prywatna św. Kazimierza — 3,74 zł., Pryw. Szkoła Przygot. T. S. J. — 17,90 zł., KKO. — 10 zł., p. Ginter-Trzebuchowski — 5 zł., pracownicy F. Siebert — 4 zł., Wesołowska — 1 zł., W. Hoffmann — 5 zł., pracownicy F. J. Häusler — 15,60 zł.

Drobne datki Obywateli ze zbiorów ulicznych — 843,62 zł. Razem do dnia 10 sierpnia br. zebrano — **2.130,76 zł.**

Zarząd obwodu miejskiego LOPP. składa tą drogą wszystkim ofiarodawcom podziękowanie i zarazem apeluje do tych, którzy jeszcze nie złożyli datku, aby wpłacali ofiary do KKO. miasta na rachunek Obwodu, zaznaczając wyraźnie „na samolot”.

Samochód znów najechał na chłopca

Przy ul. Grunwaldzkiej samochód osobowy p. J. Bryka najechał przed domem nr. 27 na 9-l. chłopca Jerzego Frenskiego (Grunwaldzka 9).

Chłopiec doznał ciężkich okaleczeń i trzeba było go odstawić do szpitala.

Jeszcze jedna ofiara wypadku samochodowego

Przy ul. Czerskiej samochód najechał na ucznia szkolnego Henryka Tomaszewskiego (ul. Czerska 26). Rany chłopca nie są na szczęście groźne. Kierowca samochodu uciekł, i nie udało się ustalić ani jego, ani właściciela samochodu. Rannego chłopca umieszczono w szpitalu św. Floriana.

Za czynną zniewagę dozorcę więziennego

Przed sądem okręgowym na sesji wyjazdowej w Żninie stawał Roch Siódmiak z Obielewa oskarżony o to, że dozorcę więzienia p. Luczaka uderzył w twarz, a nadto słownie go obraził.

Sąd skazał Siódmiaka, odsiadującego karę za kradzież nagrobków w więzieniu w Koronowie, na 6 tygodni aresztu.

**Amatorzy gotówki
grasowali po mieszkaniach**

W ostatnim czasie w mieście naszym mnożą się w zastraszający sposób kradzieże mieszkaniowe. Sposób wykonania tychże wykazuje, że popełniają je „fachowcy”. W ostatnią niedzielę mieszkańcy naszego miasta, korzystając z pięknej pogody, masowo wyjechali z miasta, pozostawiając mieszkaniowców bez opieki. Skorzystał z tego złodziej i włamał się do mieszkania p. Leokadii Kędzińskiej przy

ul. Cieszkowskiego 15 i skradł 500 zł. gotówki.

Z mieszkania p. Teofili Jakubowskiej przy ul. Gdańskiej 63 skradł 10 zł. i 2 guld. gdańskie. Zdaje się, ci sami złodzieje włamali się do mieszkania p. Józefa Dobrzyńskiego przy ul. Kujawskiej 113, które splądrowali. Byli to widocznie amatorzy gotówki, ponieważ nie zabrali nic z przedmiotów znajdujących się w mieszkaniu.

Ze sportu

**Lekkoatletyczne zawody pań
o mistrzostwo miasta Bydgoszczy**

Ubiegłej niedzieli odbyły się na Stadionie Miejskim im. Marszałka Piłsudskiego lekkoatletyczne zawody pań o mistrzostwo miasta Bydgoszczy.

Wyniki są następujące:

80 metrów przez płotki: Mąkówna KS. Ciszewski 15 sek. Malinowska Sokół Z. 15,4.
80 metrów pań: Ziółkiewiczówna Sokół Różniakówna KS. Ciszewski.

100 metrów: Różniakówna KS. Ciszewski 14,2. Kleżanka Sokół 14,4.

200 metrów: Mąkówna KS. Ciszewski 30,6.

kula: Pastwówna Sokół 8,42.

dysk: Romanowska KS. Ciszewski 25,99.

Oszczep: Pastwówna Sokół 27,99, Wojciechowska KS. Ciszewski 22,30.

sztafeta 4x100: KS. Ciszewski 58 sek.

wdał z miejsca: Romanowska KS. Ciszewski 2,01.

wdał z rozbiegiem: Różniakówna KS. Ciszewski 4,12.

wzwyż z rozbiegiem: Romanowska KS. Ciszewski 1,30.

Punktacja: Sokół Żeński 196 pkt. KS. Ciszewski 179 pkt.

ZAWODY KOLARSKIE W BYDGOSZCZY.

Ostatniej niedzieli odbyły się w naszym mieście mistrzostwa kolarskie w Bydgoszczy.

Wyniki są następujące:

100 km.: 1. Ritter, KK. Bydgoszcz, 3 godz. 3 min. 10 sek., 2. Konieczka KK. Bydgoszcz, 3 godz. 5 min. 19 sek.

Startowało 9, ukończyło wyścig 7 kolarzy.

50 km.: 1. Siudziński, Sokół Bydgoszcz, 1 godz. 31 min. 20 sek.; 2. Mucke KPW. Toruń, 1 godz. 31 min. 27 sek. 3. Jakubowski, Polski Klub Kolarzy Gniezno.

Startowało 19, ukończyło bieg 17.

ZAKOŃCZENIE TURNIEJU PIŁKARSKIEGO.

W niedzielę dnia 15 bm. zakończył się zapoczątkowany w niedzielę dnia 8 bm. turniej piłkarski urządzony na boisku im. Świątły z okazji 15-lecia Sokola 5-go.

W meczu finałowym KS. Ciszewski pokbił ZS. Astoria 9:0 (5:0) O trzecie i czwarte miejsce walczyli KS. Świt i KS. Leo 2:1 po dwóch przedłużeniach z powodu remisów 1:1 K. S. Ciszewski udowodnił ponownie, że znajduje się w bardzo dobrej formie.

Startująca również po raz drugi w tym dniu załoga P. K. S. w składzie: Boniecki Józef, Kleszczowski Konopka, Majcher — sternik Madaj w biegu jedenastym, w którym startowało 5 osad innych klubów, zajęła trzecie miejsce w czasie 8 min. 12 sek.

Walka o pierwszeństwo we wszystkich biegach bardzo zacięta, rywalizacja szlachetna, forma wioślarzy P. K. S. u dobra.

Wzorzona organizacja regat spoczywała w rękach Zarządu Klubu Wioślarskiego „Gopio” Kruszycza.

W dniu 31 lipca i 1 sierpnia br. na torze regalowym w Łegniewie w XVIII regatach związkowych o mistrzostwa Polski, zorganizowanych przez P. Z. T. W. Warszawę, brały udział dwie załogi P. K. S. u Bydgoszcz.

W biegu pierwszym czwórek półwyciągowych, dostępnych dla klubów wojskowych, w którym startowało 6 osad różnych klubów załoga B. K. S. Bydgoszcz w składzie Boniecki, Kleszczowski, Konopka, Majcher — sternik Madaj, zajęła drugie miejsce, w czasie 6 min. 52,1 sek. Walka o pierwszeństwo bardzo znaczna, od startu do 1000 m. prowadziła załoga P. K. S. Wilno — po czym do końca zdecydowanie prowadziła załoga P. K. S. Bydgoszcz. W finiszu — w ostatniej sekundzie, wysunęła się załoga K. W. Toruń, która różnicą kilku cm. i 1/10 sek. — wyprzedziła załogę P. K. S. u, zajmując 1-sze miejsce w czasie 6 min. 52 sek.

W biegu 7-mym czwórek półwyciągowych, do którego stawiły się 4 osady, załoga P. K. S. w składzie: Fiołka, Tomczak, Zehner, Wiesie — sternik Derkowski zajęła pierwsze miejsce w czasie 7 min. 9,2 sek. W tym biegu załoga P. K. S. w składzie: Boniecki Kleszczowski, Konopka, Majcher — sternik Madaj, startująca po raz drugi w tym dniu, zajęła drugie miejsce przed K. W. „Gryf” Bydgoszcz w czasie 7 min. 15,1 sek. Długość toru we wszystkich biegach 1800 m.

Wypada zaznaczyć, że sekcja wioślarska Policyjnego Klubu Sportowego w roku bież. zdobyła liczne nagrody za osiągnięte pierwsze miejsca na regatach wioślarskich i przy gotowuje się nadal do regat, które odbędą się 22 bm. w Toruniu, a następnie w Grudziądzu.

Okradły niewidomego!

Wracającego wieczorem do domu ulicą Garbary niewidomego szcótka p. Franciszka Mrocza (ul. Łokietka 18) zatrzymały dwie kobiety lekkiego prowadzenia się i zabrały mu z kieszeni portmonetkę z 15 zł. Policja ujęła złodziejki, którymi okazały się Maria Januszewska i Frydka Cymermann. Skradzione pieniądze zwrócono poszkodowanemu. Bezczelnych złodziejek nie minie zasłużona kara.

Wiadomości sportowe

DEFINITYWNY PROGRAM MIĘDZYNARODOWY BOKSERÓW.

Na posiedzeniu zarządu Polskiego Zw. Bokserskiego ustalono definitywnie między narodowy program spotkań bokserskich na rok 1937-38.

5 grudnia Polska walczy z Norwegią w Oslo.

8 grudnia Poznań walczy w Danii z reprezentacją Neukoepfing.

16 stycznia 1938 r. Polska walczy z Włochami w Warszawie.

18 stycznia 1938 r. odbędzie się w Poznaniu mecz Rzym — Poznań.

13 lutego walcymy z Niemcami w Polsce, przy czym teren meczu jeszcze nie jest ustalony.

6 lutego odbędzie się mecz Polska — Finlandia w Helsingforsie.

Termin tego meczu może jeszcze ulec zmianie, gdyż P. Z. B. stara się o przełożenie go na inny termin.

MICHAŁAK I TARGOŃSKI BIJA KOLARZY NIEMIECKICH W ŁÓDZI.

W niedzielę odbył się w Łodzi 3-godzinny wyścig amerykański parami. W zawodach startowały trzy niemieckie pary olimpijskie: Ihbe — Karsch, Aymans — Schorn i Hasselberg — Horn, dalej pary warszawskie Michałak — Targoński Starzyński — Popończyk, Kapiak — Moczulski, Włodar-

czyk — Stahl oraz pary warszawsko-łódzkie: Ignaczak — Hofsznajder, Matczak — Osmulski, wreszcie 2 pary łódzkie Szmidt Wójcik i Klaus — Kołodziejski.

W ogólnej klasyfikacji zwyciężyła para Michałak — Targoński.

ZAKOŃCZENIE OLIMPIADY SZACHOWEJ.

Na zakończenie olimpiady szachowej odbył się t. zw. „Turniej Błyskawiczny” w którym wzięło udział 50-ciu szachistów.

W grupie finałowej zwycięstwo odniósł znakomity mistrz amerykański Rzeszewski mając 6 i pół pkt. Najdorf (Polska), Apsche-neek (Lotwa) i Pirs (Jugosławia) osiągnęli po 5 i pół pkt., dr. Tartakower (Polska) i Kestic (Jugosławia) mieli po 5 pkt.

W ostatniej rundzie turnieju olimpijskiego Polska pokonała Estonię 2 i pół : 1 i pół pkt. Szczegóły tego spotkania są następujące: Najdorf zwyciężył Schmidta partię zaś Frydman — Raud, Appel — Turn i Regedziński — Friedeman zakończyły się na remis.

WITTMAN WYGRYWA NA ŁOTWIE.

Ryga (Pat). W niedzielę zakończył się na Łotwie turniej tenisowy o puchar wędrowny klubu Ritek w miejscowości Dzintari. W niedzielę w meczu finałowym Wittman pokonał austriackiego tenisistę Eifermana 6:3, 6:2.

W sobotę, dnia 14. VIII. 1937 r. o godzinie 13.30, zasnął w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec, brat, teść i dziadek

FRANCISZEK ZAWACKI
właściciel ogrodnictwa
przeżywszy lat 68, o czym zawiadamiają w ciężkim smutku pogrzebaną

żona wraz z rodziną.

Ekspozycja zwłok z domu żałoby przy ul. Kościuszki 81, do kościoła Chrystusa Króla w Toruniu i nabożeństwo żałobne, odbędą się dnia 17 bm. o godz. 9-tej; pogrzeb na emmentarz przy ul. Wybickiego, o godz. 6-tej popoł.

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 16 sierpnia 1937 r.

Dewizy

Belgia 89,20—89,38—89,02; Berlin 212,97—212,11; Gdańsk 100,20—100,00—99,80; Amsterdam 202,00—202,72—201,28; Kopenhaga 113,09—117,51; Londyn 26,39—26,46—26,32; Nowy Jork czeki 5,29 — 5,30 i ówierz 5,27 trzy czwarte; kabel 5,29 trzy ósme — 5,30 pięć ósmych — 5,28 jedna ósma; Oslo 132,60—132,93—132,27; Paryż 19,87—19,92—19,82; Praga 18,44—18,49—18,39; Sztokholm 136,10—136,43—135,77; Zurich 121,60—121,90—121,80; Wiedeń 99,20—98,80; Mediolan 27,90—28,00—27,80; Helsinki 11,70—11,64; Montreal 5,30 jedna ósma — 5,27 pięć ósmych; Tel Aviv 26,25—26,11

Tendencja nieco mocniejsza.

Wauzy

Belgi belgijskie 89,38—89,35; dolary amerykańskie 5,29 i pół — 5,27; kanadyjskie 5,29 — 5,26 i pół; floreny holenderskie 202,72—201,00; franki francuskie 19,92—19,80; franki szwajcarskie 121,90—121,10; funty angielskie 26,46—26,30; guldeny gdańskie 100,20—99,80; korony czeskie 17,60—16,80; korony duńskie 118,09—117,25; korony norweskie 132,93—131,95; korony szwedzkie 136,43—135,45; liry włoskie 24,60—23,80; marki fińskie 11,70—11,20; marki niemieckie 137,00—134,00; szylingi austriackie 99,20—98,50; marki niemieckie srebrne 149,00—148,00; Tel Aviv 26,25—26,10.

Akcje

Bank Polski 106,00; cukier 34,00; węgiel 23,75—23,50—24,00; Norblin 63,00; Ostrowiec seria b 26,50—26,25.

Tendencja nieco mocniejsza.

Papery

4 i pół proc. pożyczka wewnętrzna 87,00—87,25; 4 proc. pożyczka inwestycyjna 1 emisja 89,50—90,75 serie nie notowane; 2 emisja 88,75 serie nie notowane; 5 proc. pożyczka konwersyjna 61,00; 4 premj. dolarowa 89,00; 4 proc. konsolidacyjna 58,60—58,13; 8 premj. polskiego 70,00; 8 proc. ziemskie dol. kupon 22,23; 4 i pół proc. ziemskie seria piąta 56,88; 5 proc. Warszawy 1933 r. 62,25—62,50—62,00; 5 proc. Łodzi 1933 r. 56,00—55,75; 5 proc. Radomia 1933 r. 48,00.

Tendencja dla pożyczek i listów utrzymana.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA z dnia 16 sierpnia 1937 r.

Żoło: Ceny orientacyjne: pszenica 80,00—80,50 spokojnie; mąki pszenne wszystkie gatunki plus 1 zł. — spokojnie; mąki iniane 25,25—25,50; mąki rzepakowe 20,25—20,50; mąki sonecznikowe 24,75—25,50; 5 proc. 27,00—28,00. Reszta bez zmiany. Ogólne usposobienie spokojne.

Obroty: żyta 943; pszenicy 337; jęczmienia 185; owsa 105.

NOTOWANIA GIEŁDY ZBOŻOWO-TOWAROWEJ W BYDGOSZCZY z dnia 15 sierpnia 1937 r.

Żoło

Żyto nowe 22,25—22,50; pszenica stara 29,50—30,00; owoce nowy 18,75—19,25; jęczmień browarny 20,00—20,50; jęczmień 114—115 f. h. 17,75 18,00.

Uspokojenie: słabsze.

Przetwory młynarskie

Nowe standardy:

Mąka żytnia gatunek I 0—85 procentowa wł. w. 32,50—33,00; mąka żytnia razowa 0—95 procentowa wł. w. 28,00—29,00; mąka pszenna gatunek I wyścigowa 0—85 procentowa 42,25—43,75; mąka pszena 0—95 procentowa wł. w. 36,00—37,00; otręby żytnie z przem. stand. 16,75—17,00; pszenne miakie z przem. stand. 17,50—17,75; średnie 17,50—17,75; grube 18—18,25; jęczmień 16—16,50; kasza jęczmieńna krajana wł. w. 30—31; kasza jęczmieńna peczak wł. w. 30—31; kasza jęczmieńna perlowa wł. w. 42—43.

Artykuły strączkowe

Groch Wiktoria 22,00—24,00; groch Folgera 22—24.

NOTOWANIA GIEŁDY ZBOŻOWO-TOWAROWEJ W BYDGOSZCZY z dnia 15 sierpnia 1937 r.

Nasiona

Rzepak zimowy bez worka 54.— 56.—; rzepak zimowy bez worka 50.— 51.—; mak niebieski 87—89; gorczyca 38—38.

Artykuły pastewne

Makuch iniane 24,25—24,75; makuch rzepakowy 19,50—20.—; sonecznikowy 40 do 42 proc. 24,50—25,00; 5 proc. 25,50—26,00; słoma żytnia prasowana 4,50—5,00; siano nadnoteckie luzem 7,25—7,75; siano nadnoteckie prasowane 8,00—8,50.

Ogólne usposobienie: spokojne.

W niedzielę, dnia 15 sierpnia 1937 r. zmarł ś. p.

Aleksy Siwkowski
prezes B. K. S. „Polonia“

W przedwczesnie Zmarłym stracił Komitet górliego pracownika organizatora na niwie sportu i wychowania fizycznego.

Cześć Jego pamięci!

Miejski Komitet W. F. i P. W.

Bydgoszcz, dnia 16 sierpnia 1937 r. 5558

Seredzińskiego (ze Lwowa), 15,45 Wiadomości gospodarcze, 16,00 „Rzeczy ciekawe z pięciu części świata” — audycja dla dzieci starszych w oprac. Kazimierza Fludzińskiego, 16,30 Ludwik van Beetho ven: Kwartet smyczkowy G-dur op. 18 Nr. 2, 16,45 Czaplaj raj pod Sierakowem — felieton — wygłosił Urbański, 17,00 Koncert Filharmonii Warszawskiej, 17,50 Aktualna pogadanka turystyczna, 18,00 Przegląd aktualności finansowo — gospodarczych, 18,15 Piosenkarze Letniego Konkursu R. P. w repertuarze lekkiem (pięty), 18,50 Pogadanka akt. 19,00 „Radio pana Hipolita”, skecz Feliksa Lubnińskiego. Osoby: Pan Hipolit Wyderko, Pani Amella, jegd żona, Tadek, ich synek, Władek, ich synek, 19,15 Silvio Sainleri gra na gitarze, 19,50 Wiadomości sportowe, 20,00 „Cliva” — operetka w 3-ach aktach Nico Dostala. W przerwie ok. godz. 20,40 Dziennik wieczorny i wiadomości rolnicze, 22,05 „Dni powszednie państwa Kowalskich” — powieść mówiona Marii Kuncewiczowej, 22,50 Recital skrzypcowy Józefa Kamińskiego, 22,50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny.

ROZGŁOSNIA POMORSKA

12,15—12,25 „Jak prowadzi się akcje bezpieczeństwa pracy w rolnictwie”, pogadanka rolnicza w oprac. Otmianowskiego, 13,00—14,05 Muzyka lekka — płyty, 15,00 Orkiestra i solista — płyty, 15,40 Wiadomości z Pomorza, 18,10 Rozmowa ze słuchaczami — przeprowadził Stanisław Nowakowski, 18,20 Na weselo — płyty, 18,45 Wiadomości sportowe z Pomorza, 23,00 Tańce i piosenki — płyty.

Środa, dnia 18 sierpnia

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6,15 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”, 6,18 Gimnastyka, 6,38 Muzyka (płyty), 7,00 Dziennik poranny, 7,10 Muzyka (płyty), 8,00 Przerwa, 11,57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa, 12,03 Dziennik południowy, 12,15 O uprawie truskawek — pogadanka — wygł. inż. Krystyna Onitschowa, 12,25 Koncert w wykonaniu Filharmonii Warszawskiej pod dyr. Józefa Ozimiskiego, 15,45 Wiadomości gospodarcze, 16,00 „Z mojego warsztatu” — szkic literacki Mariana Piechala, 16,15 Pieśń bez słów Feliksa Mendelssohna, 16,45 Jan Karol Chodkiewicz — odczyt — wygłosił dr. Ryszard Mielencki, 17,00 Lekkie piosenki i melodie w wykonaniu Siostr Burskich oraz Jana Zyrskiego i Władysława Szpil-marska (2 fortep.), 17,50 Jak budujemy statek — pogadanka — wygłosił Stanisław Dmochowski, 18,00 Chwilka Blusa Studzińskiego, 18,15 Lekka muzyka francuska (płyty), 18,50 Pogadanka aktualna, 19,00 Słynni dyrygenci — XVIII audycja (płyty), 19,50 Wiadomości sportowe, 20,00 Kwartet wokalny „Dziarskie chłopy” i zespół harmonistów Piotra Rybarskiego i Tadeusza Kowalskiego, 20,45 Dziennik wieczorny, 20,55 Pogadanka aktualna, 21,00 Koncert chopinowski w wykonaniu Witolda Malcużyńskiego, 21,45 „Dni powszednie państwa Kowalskich” — powieść mówiona Marii Kuncewiczowej, 22,00 Muzyka taneczna w wykonaniu Małej Orkiestry F. R., 22,50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny.

ROZGŁOSNIA POMORSKA

12,15 Skrzynka rolnicza — w opracowaniu inż. Andrzeja Miksiewicza, 13,00 Muzyka lekka (płyty), 15,00 Orkiestra i solista (płyty), 15,20 Muzyka dla dzieci (płyty), 15,40 Wiadomości z Pomorza, 18,10 Pogadanka społeczna, 18,15 Weselne nastroje (płyty), 18,45 Wiadomości sportowe z Pomorza, 18,50 Bydgoszcz na naszej fal. Koncert solistów — w wykonaniu Felicji Kryszewiczowej — śpiew i Ewy Weberówny — fortepian, 23,00 „Dookoła miłości” (płyty).

WAŻNIEJSZE AUDYJCJE ROZGŁOSNIA POMORSKIEJ

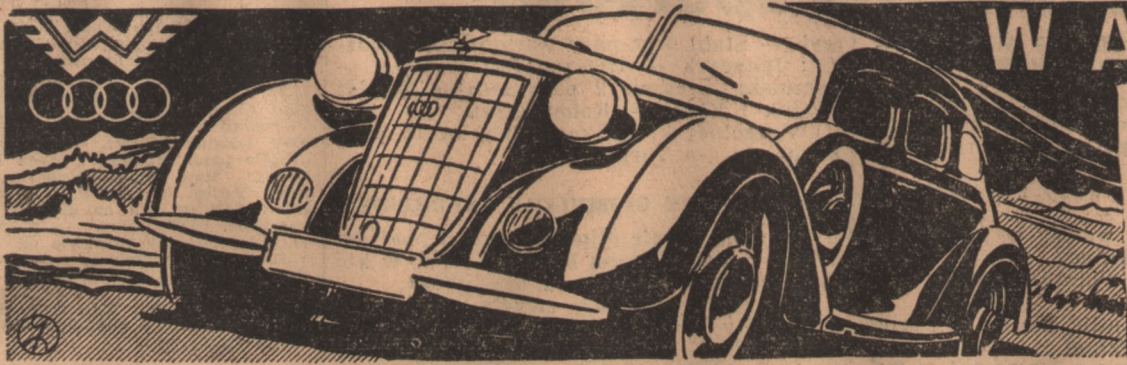
We wtorek, 17 sierpnia o godzinie 12,15 nadsłuchane zostanie pogadanka rolnicza W. Otmianowskiego „Jak prowadzi się akcje bezpieczeństwa pracy w rolnictwie”.

O godzinie 17,00—17,50 w programie ogólnopolskim Rozgłoszenia Pomorska transmitowany będzie z Cielochocina koncert Orkiestry Filharmonii Warszawskiej pod dyr. Józefa Ozimiskiego. W programie wykonane zostaną utwory Jana Straussa.

O godzinie 18,10—18,20 rozmowę ze słuchaczami przeprowadzi Stanisław Nowakowski. Proszymy odpowić na korespondencję radiosłuchaczy.

Tabela Loterii z dnia 16 sierpnia

I i II ciągnienie GŁÓWNE WYGRANE		Wygrane po 200 zł		Wygrane po 50 zł		Wygrane po 20 zł		Wygrane po 10 zł			
117380	613 118275 397 629 807 119223 40 903	120031	147 461 121557 608 122487 534 795 922 123777 124068 120 599 701 125233 337 498 126242 360 904 127331 128923 701 129223 663 748	130670	990 131165 386 864 132102 328 133291 315 609 134321 24 782 952 135157 79 809 136072 69 375 75 90 930 69 137350 777 854 138166 743 905 139287 832 90 944 140227 737 141211 142604 743 143569 145670 146027 364 988 148534 607 149291 560 666 150799 151061 662	152138	441 635 719 153255 154565 989 94 975 156927 187099 451 188520 644 890 189905 190180 191066 515 781 192277 439 193137 801 194057	20145	411 769 21256 335 491 911 22816 63 98 23175 24541 700 42 825 25260 26139 337 46571 814 980 47056 723 48027 23 312 49124 409 797 972 51182 52049 53429 56470 556 58208 79 60319 61559 747 62871 63664 64451 67587 940 68785 69135 275 70163 222 491 71021 71319 74720 834 80477 81620 84716 85514 86689 763 961 88948 89511 612 925 93074 9449 93017 716 94638 95918 97994 99230 101357 428 644 102133 103257 104661 105091 569 107006 331 109363 94 110278 690 996 111174 736 112118 274 686 113245 717 114011 115623 116396 443 504 711 882 117687 933 120399 580 899 121490 126943 127014 434 128579 129143 130018 999 131133 832 132237 540 614 864 133082 212 512 963 134314 670 931 136040 137205 138472 139232 141497 897 142815 931 144412 563 621 928 145340 595 146218 743 147726 984 148313 635 151274 638 152240 414 153077 259 154634 774 156364 157465 159664 779 830 161316 406 950 162034 387 796 163104 505 166139 648 167253 168364 169245 480 613 171579 174548 176843 177293 178512 621 880 88 179733 180546 81 181075 182067 382 184025 623 185458 842 186918 187101 188418 887 189033 190956 191130 314 453 192683 722 193184 436 701 194280	2437	3844 5460 832 6328 7554 82 8600 10255 13538 14628 16585 17911 19191 24625 27133 304 28001 29974 55 34992 36717 50 59906 41798 42356 446 809 43980 45832 46783 922 37 47211 49268 321 649 50516 51643 835 53213 311 701 54497 858 917 56265 69 923 57871 89 59562 60060 83 62950 63199 652 64189 857 65147 67 275 66106 322 67031 59 69490 956 71544 72602 923 74448 75125 356 734 76806 77747 78144 79393 985 82251 83255 88347 89560 738 93327 808 95727 96422 97856 98839 99109 325 100059 895 104729 105403 106451 107520 828 108769 111630 112192 555 719 113697 114521 115307 116489 118296 331 472 119255 563 120410 702 826 939 121633 707 122983 123752 886 124823 126953 127916 130171 133823 134077 336 135668 136303 671 137536 140052 922 141048 505 816 142592 872 142919 144247 146425 357 83 939 147083 148254 351 942 149203 150354 151643 152200 20 153598 154379 155997 156685 159621 771 161514 163165 165003 486 892 960 166413 187341 837 191728 192186 193082 127 362 194192 38723 95

WANDERER

AUDI
HORCH

AUTO-CENTRALA

B-cia Skwlercz

Gdynia, ul. Starowiejska 37,
róg 3-go Maja, telef. 20-28.

Km. V. 2284/36, 2575/34, 2591/34 i 1434/36. (5562)

**OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI NIEMUCHOMOŚCI**

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy rewiru V, Stefan Jaroszyński, mający kancelarię w Bydgoszczy ul. Śląska nr. 3, na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że:

Dnia 18 września 1937 r. o godz. 9.30 w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy sala nr. 7 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Władysława Nowaka z Brdyńca nieruchomości miejskiej, położonej w Fordonie przy ul. Sobieskiego, przeznaczonej na dom mieszkalny, a zapisanej w księdze wieczystej Fordon tom XVII wykaz 453, przechowywanej w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy.

Nieruchomość oszacowana została na sumę zł. 6.350,—, cena zaś wywołania wynosi 4.762,50 zł.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 635,— zł., oraz zezwolenie władzy administracyjnej na nabycie tej nieruchomości.

Dnia 2 października 1937 r. o godz. 9-ej w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy sala nr. 7 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużników Fryderyka i Berty Ladusch w Solcu Kujawskim nieruchomości Solec Kujawski, położonej w Solcu Kujawskim przy ul. Bydgoskiej nr. 33, a składającej się z domu mieszkalnego, podwórza, warsztatu i chlewu, zapisanej w księdze wieczystej Solec Kujawski tom VIII wykaz 218, którą przechowuje Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

Nieruchomość oszacowana została na sumę zł. 9.100,—, cena zaś wywołania wynosi zł. 6.825,—.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 910,— zł., oraz zezwolenie władzy administracyjnej na nabycie tej nieruchomości.

Dnia 2 października 1937 r. o godz. 9.30 w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy sala nr. 7 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do nieznanego spadkobierców po zmarłym dłużniku Mojżeszu Wołkowiczu nieruchomości miejskiej, położonej w Solcu Kujawskim pow. Bydgoszcz, przeznaczonej na dom mieszkalny, a zapisanej w księdze wieczystej Solec Kujawski tom I wykaz 2, przechowywanej w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy.

Nieruchomość oszacowana została na sumę zł. 27.400,—, cena zaś wywołania wynosi 18.266,67 zł.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 2.740,— zł., oraz zezwolenie władzy administracyjnej na nabycie tej nieruchomości.

Dnia 2 października 1937 r. o godz. 10-ej w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy sala nr. 7 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużników Maksa i Elżbiety z domu Bartel Janz nieruchomości Solec Kujawski, położonej w Solcu Kujawskim pow. Bydgoszcz, przeznaczonej na prowadzenie gospodarstwa rolnego, a zapisanej w księdze wieczystej Solec Kujawski tom XXIV karta 604, przechowywanej w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy.

Nieruchomość oszacowana została na sumę zł. 7.111,35, cena zaś wywołania wynosi 4.740,90 zł.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 711,14 zł., oraz zezwolenie władzy administracyjnej na nabycie tej nieruchomości.

Rękojmię należy złożyć w gotówce albo takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieścić fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwe-

Proszek od **BOLU GŁOWY**
na 60-65 osobom
KOWALSKINA
długość 12-15 minut
PRZY PRZEZIĘBIENIU
GRYPY; KATARZE

Zakupujemy
dla dostaw wojskowych stale
bydło, owce i świnie
najchętniej wprost od producentów.
Płacimy najwyższe dzienne ceny.

Firma „SKUP”, Sp. z o. o.
Toruń, Jakubskie Przedmieście
ul. Lubicka 45, telefon 22-71.

Lekarz-dentysta
ŻYCZKOWSKI
powrócił

Toruń, Bydgoska 10. 5459

TORUŃ

Okazja sierpniowa
Białe tygodnie

plótna — inletry
najtaniej

P. Składanowski
Toruń, St. Rynek 24

kredyt na asygnaty 5188

Na ogólne żądanie

Sciana Śmierci

na placu przy ul. 3 Maja,
naprzeciw Ubezpieczalni
Spółecznej

pozostaje jeszcze
dzisiaj t. j. wtorek.

Okazja!

Samochód osobowy, limuzyna, 4-drzwiowa (4-cylindrowy Chevrolet), w dobrym stanie sprzedam za 700 zł. Furman, Rypin, Plac Sienkiewicza 8. 5536

go sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomości w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy, ul. Wały Jagiellońskie nr. 2, sala nr. 3.

Bydgoszcz, dnia 28 lipca 1937 r.

(-) Jaroszyński, Komornik.

Zlecenie Nr. 164/VIII/K.

Dlaczego!

przeplatac **MERLE** nie
pytając się przedtem o ceny
Najtaniej! — Skład Mebli
Toruń, Prosta 5. (4592C)

Wypożyczam

porcelanę, szkło, fajans,
półmiski, kieliszki, szklanki,
noże, widelce, łyżki
i t. p. — Przyjmuję asygnaty
kredyt. — Poleca

E. SZYMAŃSKI

Toruń, Rynek Staromiejski
11, obok Komendy Miasta,
telef. 17-16, Oddział Wą-
brzeźno, Hallera 5. (5178)

TRWAŁA
ondulacje
aparatem
elektrycznym
i parowym
najtaniej
wykonuje

B. SŁUPSKI

TORUŃ, BYDGOSKA 58.

Dla odwiedzających Toruń
na kilka dni

czysty pokój

z utrzymaniem. Toruń, No-
wy Rynek 4, l. p. 5596C

Eleg. ubrania

55.7
płaszczki
męskie

najkorzystniej

A. Zielński
Toruń, ul. Różana 4
przy Łuku Cezara
Kredyt na asygnaty.

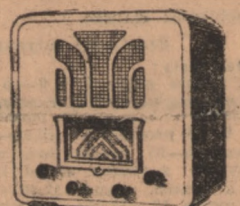
Z dnia na dzień
powiększa się rze-
sza zadowolonych
klientów firmy

T. Rzymkowski

TORUŃ, SZEROKA 43.
5187C

Obiady

dobre i zdrowe, także poza
dom, wydaje od 12.30 do
3.15. Toruń, Nowy Rynek
nr. 4. 5568C

Radia nowe i okazyj-
ne. Specjalność!
detektory z głośnikiem
na dogodnie spłaty poleca

ZAKŁAD MECHANICZNY

K. Tułodziecki

Toruń, Małe Garbary 9.

telefon 1702.

Samochód

Fiat pierwszorzędny stan
sprzedam za 900 zł byle
zaraz. Toruń, Most Pau-
liński 1, m. 1. 5528C

GDYNIA

Szlachetne
tyniki

własnej wytwórni do naby-
cia w każdej ilości. Pole-
camy również tyniki myte,
sztuczny granit we wszyst-
kich kolorach znany ze swej
dobroci naszej fabrykacji.
Do nabycia również mar-
murki do lastrica — białe,
zielone, czarne, czerwone,
złoty, serpentyna carara, sto-
pnie lastricowe. Adres „ELE-
WACJA” Gdynia, Morska
49, telefon 22-73. Biuro
sprzedaży betonu Adamas.
Poszukujemy reprezentan-
tów. Oddział Toruń, ul.
Mostowa, 11, tel. 26-05. —
Bydgoszcz, Archib. P. Wa-
wrzon, ul. Długa 22, telef.
34-13. 3557

usuwa ból, pieczenie, obrzmienie nóg, zmiężdżone
odciski, które po tej kąpieli doją się usunąć, nawet
paznokciem. Przepis użycia na opakowaniu.

Zlecenie Nr. 476/IX. (5557)

OGŁOSZENIE LICYTACJI.

Dnia 19. VIII 1937 r. o godz. 8.30 odbędzie się
w Toruniu na targowicy miejskiej na Jakubskim
Przedmieściu licytacyjna sprzedaż jednego konia
wojskowego.

Komendant Garnizonu Toruń.

Numer akt: III Km. 1042/37. (5561)

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy III re-
wiru, Stefan Czarnecki mający kancelarię w Byd-
goszczy ul. Dworcowa Nr. 76, na podstawie art. 602
k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia
20 sierpnia 1937 r. o godz. 11.30 w Bydgoszczy ul. Św.
Igora Nr. 11, odbędzie się licytacja rucho-
mości, należących do firmy F. Eberhardt, Sp. z o.
o., składających się z dwóch pras czterokonných,
oszacowanych na łączną sumę zł. 1.000,—.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w
miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Bydgoszcz, dnia 31 lipca 1937 r.

Komornik: (-) St. Czarnecki.

Zlecenie Nr. 165/VIII/K.

Rzadka okazja!

Ładne, słoneczne pokoje
umeblowane dla osób po-
jedynczych, lub też dla
dwóch osób z utrzymaniem
lub bez, b. tanio do prze-
dzierżawienia. Orlowo Mor-
skie, Miodowa 19. 5237M

Technik

budowlany, przynajmniej z
paroletnią praktyką potrze-
bny do poważnego przed-
sięwzięcia od zaraz. Oferty
z życiorysami do redakcji
„Gazety Morskiej Ilustrow.”
Gdynia pod „technik”.
5539M

Okazyjnie

sprzedam, bardzo tanio 4
lampowe radio. Gdynia,
Słupecka 35, parter. 5567M

Okazyjnie

od zaraz do sprzedania sklep
spożywczy. Zgłoszenia:
Gdynia, Rumia — Plac Ka-
szubski 4. 5566M

Unieważniamy

konosament celny ze statku
„Tczew”, „Retnia”, „Pape”
J. H. i C. Gdynia 609 bel
bawelny, w/g pozycji reje-
stru Urzędu Celnego 184/2
z dnia 13. III. 37 r.
Heinrich Becker
5541M Sp. z o. o.

Planino

w bardzo dobrym stanie
tanie sprzedam — Adres
wskaże „Gazeta Morska
Ilustr.” 5511M

Pisaniem

adresów każdy zarobi. Za
tysiąc placy złotych dzie-
sięć. Aby te intratną pra-
cę uzyskać należy nadesłać
krótki życiorys, podać dzień,
miesiąc, rok urodzenia oraz
zastosować się do treści
otrzymanej odpowiedzi.
Zgłoszenia: Abdel-Hanim,
Lwów 15, Cerkiewna 18/14
5335

Żądać wszędzie.

OGŁOSZENIA:

wiersz milimetry na stronie 1-lamowej 0.20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł
w tekście na dalszych stronach 0.50 zł
Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym dr-
kiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc.
drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. zniżki.
Komunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 30 procent
nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest iden-
tyczny z cennikiem dla Polski, z tem jednak, że rachunki mogą
być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie noto-
wań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wplaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji miejscowych agencji 2.00 zł
Z odnośnikiem do domu 2.20 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu 2.40 zł
Pod opaską 4.50 zł
W Gdańsku przez pocztę 2.32 gd; przez gońca 2.00 gd
W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gd
Zagranicą 4.00 zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. prze-
szkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za
nieodstarczenie pisma.

Redaktor odpowiedzialny:

WACŁAW WITK, Toruń, al. Bydgoska 58.

U W A G I:

Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówką. Naj-
mniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia
drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy
według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych
nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie za-
strzeżenie zostanie zapłaconą przewidziana w cenniku 20 proc.
Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu,
nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści
ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani
też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia
ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile
zostaną wniesione do dni 8-mia od daty ukazania się ogłosze-
nia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym ściąg-
aniu należności rabat upada. Za terminowy druk i przepisane
miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsman, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, l. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Leon Formański, Bydgoszcz, ul. Dworcowa
25 l. piętro, redaktor odpowiedzialny na Gdynie: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Paged'u”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądzu: Mieczysław Bagliński, Grudziądz,
Plac 23 Stycznia 10, l. — Redaktor odpow. na Tczew: Alojzy Kuzio Tczew, Kościuszki nr. 1. — Redaktor odp. na Rypin: Kazimierz Świerzyński, Lipno: „Asteria”, Kościuszki i Franciszek Majewski
Brodnica: Zygmunt Bartelki, Przykop 53. Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odpow. działkami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.